KOMISJA EUROPEJSKA
DYREKCJA GENERALNA
DS. PODATKÓW I UNII CELNEJ
Polityka Celna, Prawodawstwo, Taryfa
Prawo Celne

Bruksela,
Taxud/A2/

TAXUD/
Wersja oryginalna EN

IMPORT I EKSPORT PRZESYŁEK O NISKIEJ WARTOŚCI – PAKIET DOTYCZĄCY VAT W HANDLU ELEKTRONICZNYM „Wytyczne dla państw członkowskich i przedsiębiorców”

Rewizja 1
WERSJA OSTATECZNA

Zastrzeżenie prawne: „Należy podkreślić, że niniejszy dokument nie stanowi prawnie wiążącego aktu i ma charakter wyjaśniający. W przypadku wątpliwości dotyczących treści niniejszego dokumentu rozstrzygające są zawsze przepisy prawa celnego. Autentycznymi tekstami instrumentów prawnych UE są teksty opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Oprócz niniejszego dokumentu mogą istnieć również krajowe instrukcje lub noty wyjaśniające”.

Spis treści

Skróty 5

1. WPROWADZENIE 7

1.1. Pakiet dotyczący VAT w handlu elektronicznym 7

1.1.1. Kontekst przyjęcia 7

1.1.2. Przepisy VAT mające wpływ na cła 7

1.2. Odpowiednie przepisy celne 9

1.3. Definicje i główne pojęcia celne 10

1.3.1. Wartość rzeczywista 10

1.3.2. Pojedyncza przesyłka i przesyłka o niskiej wartości 11

1.3.3. Przesyłki pocztowe 12

1.3.4. Przesyłka ekspresowa 12

1.3.5. Tranzyt pocztowy 13

1.4. Cel i zakres dokumentu 13

2. FORMALNOŚCI PRZYWOZOWE DOTYCZĄCE PRZESYŁEK O NISKIEJ WARTOŚCI 14

2.1. Przegląd różnych opcji w odniesieniu do zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości 14

2.2. Zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 (art. 143a RD UKC) 14

2.2.1. „Maksymalnie ograniczony zestaw danych” – kolumna H7 załącznika B do RD UKC 14

2.2.2. Kto może być zgłaszającym? 23

2.2.3. Które towary można zgłosić za pomocą zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7? 26

2.2.4. Który mechanizm poboru VAT? 32

2.2.5. Który kod procedury? 33

2.2.6. Środki przejściowe 33

2.3. Zgłoszenie celne zawierające pełny zestaw danych – kolumna H1 34

2.4. Stosowanie uprzednio złożonego zgłoszenia celnego jako deklaracji do czasowego składowania 34

2.5. Inne (uproszczenia, pojedyncze złożenie) 35

2.5.1. Zgłoszenie uproszczone 35

2.5.2. Wpis do rejestru zgłaszającego (WDRZ) 36

2.5.3. Odprawa scentralizowana 36

2.5.4. Pojedyncze złożenie zgłoszenia celnego i przywozowej deklaracji skróconej 37

2.6. Odprawa celna przesyłek pocztowych 37
2.6.1. Opis art. 144 RD UKC i ograniczonego zestawu danych w załączniku B kolumna H6 39
2.6.2. Okres przejściowy w przypadku operatora pocztowego – warunki i termin dokonania zgłoszenia za pomocą jakiejkolwiek innej czynności 40
2.6.3. Scenariusze odpraw celnych przesyłek pocztowych od dnia 1 lipca 2021 r. 40
3. MECHANIZMY POBORU VAT 44
3.1. PROCEDURA IOSS 44
3.1.1. Główna koncepcja i opis procesu 44
3.1.2. Odpowiedzialność podmiotów w ramach procedury IOSS 47
3.1.3. Numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS 47
3.1.4. Próg 150 EUR 49
3.1.5. Kurs wymiany 52
3.1.6. Grupowanie przesyłek 53
3.1.7. Zwrot towarów objętych IOSS 54
3.1.8. Sprawozdawczość miesięczna: 54
3.2. UREGULOWANIA SZCZEGÓLNE 55
3.2.1. Główna koncepcja i opis procesu (kompleksowy przepływ) 55
3.2.2. Odpowiedzialność podmiotów w ramach uregulowań szczególnych 58
3.2.3. Proces płatności miesięcznej 59
3.2.4. Zwrot towarów, zwrot VAT 60
3.2.5. Sprawozdawczość w ramach systemu Surveillance 60
3.3. STANDARDOWY MECHANIZM POBORU VAT 60
3.3.1. Główna koncepcja 60
3.3.2. Opis procesu 60
4. FORMALNOŚCI WYWOZOWE I FORMALNOŚCI ZWIĄZANE Z POWROTNYM WYWOZEM DOTYCZĄCE PRZESYŁEK O NISKIEJ WARTOŚCI 62
4.1. Ogólne informacje 62
4.2. PRZESYŁKI POCZTOWE 62
4. 62
4.2.1. Zakres zgłoszenia wywozowego dokonywanego za pomocą jakiejkolwiek innej czynności 62
4.2.2. Procedura wywozu przesyłek pocztowych 63
4.2.3. Powrotny wywóz przesyłek pocztowych 64
4.3. PRZESYŁKI EKSPRESOWE 65

4.3.1. Zakres zgłoszenia wywozowego dokonywanego za pomocą jakiejkolwiek innej czynności 65

4.3.2. Opis procedury (art. 141 ust. 4a RD UKC) 66

5. UNIEWAŻNIENIE ZGŁOSZENIA CELNEGO 69

5. 69

5.1. Kontekst 69

5.1. Przepisy prawne 70

5.2. Procedury i formalności 70

5.3. Osoba występująca z wnioskiem o unieważnienie (uwzględniając rolę przedstawicieli) 71

5.4. Wymogi dotyczące danych obowiązujące w odniesieniu do uzasadnionego wniosku o unieważnienie 73

Załącznik 1 Zgłoszenia celne do dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości od dnia 1 lipca 2021 r. 75

Załącznik 2 Grupowanie przesyłek o niskiej wartości przywożonych do UE 77

SKRÓTY

B2B	między przedsiębiorcami
B2C	między przedsiębiorcami i konsumentami
C2C	między konsumentami
CD	zgłoszenie celne
CDS	system decyzji celnych w ramach UKC
CN	Nomenklatura scalona
KE	Komisja Europejska
DRR	rozporządzenie w sprawie zwolnień celnych (rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009)
ETO	Europejski Trybunał Obrachunkowy
WDRZ	wpis do rejestru zgłaszającego
EO	przedsiębiorcy
ETOE	Eksterytorialny Urząd Wymiany
UE	Unia Europejska
IMPC	centra przetwarzania poczty międzynarodowej
IOSS	punkt kompleksowej obsługi importu
IV	wartość rzeczywista
LVC	przesyłki o niskiej wartości
MOSS	mały punkt kompleksowej obsługi
PCz	państwo(-a) członkowskie
NIS	krajowy system importu
OSS	punkt kompleksowej obsługi
P&R	zakazy i ograniczenia
PG	grupa projektowa
SA	samoocena
SASP	pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej
SD	zgłoszenie uproszczone
SPE	procedury specjalne
SRDS	maksymalnie ograniczony zestaw danych
SURV	system Surveillance
TZW	tradycyjne zasoby własne
TSD	deklaracja do czasowego składowania
TS	czasowe składowanie
UKC	unijny kodeks celny (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013)
RD UKC	rozporządzenie delegowane do unijnego kodeksu celnego (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446)
RW UKC	rozporządzenie wykonawcze do unijnego kodeksu celnego

	(rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447)
PRD UKC	przejściowe rozporządzenie delegowane do unijnego kodeksu celnego (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341)
UPU	Światowy Związek Pocztowy
VAT	podatek od wartości dodanej
Dyrektywa VAT	dyrektywa Rady 2006/112/WE
Rozporządzenie wykonawcze w sprawie VAT	rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011

1. WPROWADZENIE

1.1. Pakiet dotyczący VAT w handlu elektronicznym

1.1.1. Kontekst przyjęcia

Handel elektroniczny zmienia środowisko handlu międzynarodowego, w tym transgraniczny przepływ towarów. Jakkolwiek ułatwia on dostęp do rynków światowych, w szczególności mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom (MMŚP), to jednocześnie stawia przed organami celnymi na całym świecie wyzwanie znalezienia równowagi między nadzorem a ułatwieniami, co dotyczy wszystkich istotnych rodzajów ryzyka fiskalnego i niefiskalnego. Brak zaawansowanych danych elektronicznych dotyczących przesyłek pocztowych oraz często niska jakość i dokładność danych prowadzą do nieskutecznej i nieefektywnej analizy ryzyka w odniesieniu do niezgodnych z prawdą deklaracji pochodzenia, niezgodnych z prawdą opisów towarów i zaniżania wartości.

Gwałtowny rozwój handlu elektronicznego w ciągu ostatniej dekady oraz próg zwolnienia z VAT towarów w przesyłkach o wartości nieprzekraczającej 10 lub 22 EUR spowodowały, jak stwierdzono w niektórych badaniach, znaczne straty w dochodach państw członkowskich. Ponadto dostawcy spoza UE mieli przewagę konkurencyjną nad przedsiębiorstwami z UE, które nie korzystają z takiego zwolnienia z VAT przy sprzedaży towarów na jednolitym rynku.

W celu rozwiązania tego problemu Rada przyjęła w dniu 5 grudnia 2017 r. pakiet dotyczący VAT w handlu elektronicznym, którym m.in. zniesiono zwolnienie z VAT z tytułu importu w odniesieniu do towarów w przesyłkach o niskiej wartości nieprzekraczającej 10 lub 22 EUR oraz wprowadzono uproszczenia w zakresie poboru i zapłaty VAT z tytułu importu (punkt kompleksowej obsługi importu i uregulowania szczególne) w przypadku sprzedaży na odległość B2C towarów z państw trzecich lub terytoriów trzecich konsumentom w UE. Przepisy te mają obowiązywać od dnia 1 lipca 2021 r.

1.1.2. Przepisy VAT mające wpływ na cła

a. Zniesienie zwolnienia z VAT w odniesieniu do importowanych towarów o niskiej wartości oraz procedury szczególne dotyczące poboru VAT z tytułu importu

Wraz ze zniesieniem progu zwolnienia z VAT z tytułu importu towarów w przesyłkach o wartości nieprzekraczającej 10 lub 22 EUR od dnia 1 lipca 2021 r.

wszystkie towary przywożone do UE będą podlegały VAT, niezależnie od ich wartości[1].

Wraz ze zniesieniem zwolnienia z VAT z tytułu importu towarów o niskiej wartości na mocy przepisów wprowadza się dwa uproszczenia w zakresie poboru VAT z tytułu importu przesyłek o wartości rzeczywistej nieprzekraczającej 150 EUR:

1) procedura punktu kompleksowej obsługi importu (IOSS) określona w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy VAT zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2017/2455 lub
2) uregulowania szczególne określone w tytule XII rozdział 7 dyrektywy VAT zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2017/2455.

Uproszczenia te nie mogą być stosowane w odniesieniu do wyrobów akcyzowych.

Punkt kompleksowej obsługi importu (IOSS)

Pierwsza procedura to system punktów kompleksowej obsługi importu. W ramach tego systemu dostawca może wypełniać wszystkie obowiązki związane z VAT (w zakresie sprawozdawczości i płatności) w jednym państwie członkowskim bezpośrednio albo przez pośrednika wyznaczonego do tego celu. VAT płacony dostawcy przez konsumenta w chwili sprzedaży jest zgłaszany i płacony co miesiąc za pomocą jednej deklaracji VAT w ramach IOSS bezpośrednio przez dostawcę lub jego pośrednika. W związku z tym import towarów do UE jest zwolniony z VAT. Procedurę IOSS mogą stosować sprzedający, którzy bezpośrednio sprzedają przywożone towary unijnym konsumentom za pośrednictwem własnej strony internetowej, lub platformy handlowe ułatwiające takie dostawy.

Procedura IOSS nie jest obowiązkowa, ale istnieją zachęty fiskalne i celne, które powinny skłaniać przedsiębiorstwa do korzystania z niej.

Uregulowania szczególne

Druga procedura jest przewidziana przede wszystkim dla przedsiębiorców, którzy przedstawiają towary organom celnym i zgłaszają towary o niskiej wartości w imieniu konsumentów takich jak operatorzy pocztowi, przewoźnicy ekspresowi i przedstawiciele celni, gdy nie korzysta się z procedury IOSS. W ramach tej procedury, zwanej uregulowaniami szczególnymi, VAT staje się należny w chwili importu do państwa członkowskiego przeznaczenia tylko wtedy, gdy został skutecznie pobrany od importera (tj. odbiorcy towarów), co ma na celu uniknięcie uciążliwych procedur zwrotu. Przedsiębiorcy ci płacą kwoty VAT pobrane od poszczególnych odbiorców za wszystkie importy w danym miesiącu. Tej globalnej

[1]Zwolnienie z VAT od importu przesyłek C2C zawierających podarunki o wartości nieprzekraczającej 45 EUR, określone w dyrektywie Rady 2006/79/WE, nadal ma zastosowanie. Dostawy te mają charakter okazjonalny, zawierają wyłącznie towary przeznaczone do użytku osobistego lub rodzinnego odbiorców i wysyłane są bez wynagrodzenia lub jakiejkolwiek opłaty.

płatności należy dokonać na rzecz właściwych organów podatkowych/celnych przed upływem terminu mającego zastosowanie do płatności należności celnych przywozowych zgodnie z UKC.

b. Miesięczny wykaz całkowitej wartości importu według numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS

Państwa członkowskie muszą sporządzać miesięczny wykaz – według numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS – całkowitej wartości importu, który miał miejsce na ich terytorium i dla którego przy imporcie podano ważny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS. Do tego celu będzie służył wprowadzony przez Komisję system Surveillance. Dlatego też organy celne muszą regularnie przesyłać do systemu Surveillance wszystkie odpowiednie dane ze zgłoszeń celnych w celu sporządzania miesięcznych sprawozdań wymaganych na mocy przepisów dotyczących VAT. Organy podatkowe państw członkowskich uzyskają dostęp do miesięcznych sprawozdań na potrzeby IOSS bezpośrednio z systemu Surveillance.

Organy te będą wykorzystywać takie informacje do celów kontroli, porównując wartość podaną w systemie z wartością zadeklarowaną w deklaracji VAT złożonej przez posiadacza numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS.

1.2. Odpowiednie przepisy celne

Zniesienie progu zwolnienia z VAT z tytułu importu towarów w przesyłkach o wartości nieprzekraczającej 10 lub 22 EUR, zgodnie z pakietem dotyczącym VAT w handlu elektronicznym, jest bez wątpienia zmianą mającą największy wpływ na formalności celne zarówno dla organów administracji celnej, jak i dla przedsiębiorców. W rezultacie wprowadzenia tego przepisu od dnia 1 lipca 2021 r. wszystkie towary o charakterze handlowym przywożone do UE, niezależnie od ich wartości, będą podlegały VAT.

Wdrożenie pakietu dotyczącego VAT w handlu elektronicznym wymagało zmiany przepisów prawa celnego. Aby zapewnić pobór VAT w odniesieniu do wszystkich towarów przywożonych z państwa trzeciego do UE, zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu musi być składane nawet w przypadku przesyłek, których wartość rzeczywista nie przekracza 150 EUR. Ponadto, aby zapewnić równe warunki działania przedsiębiorcom prowadzącym porównywalne działalności gospodarcze, zmieniono ramy UKC w celu ustanowienia takich samych praw i obowiązków dla wszystkich osób (tj. art. 143a RD UKC i kolumna H7 w załączniku B).

Możliwości zgłaszania przesyłek o niskiej wartości w celu dopuszczenia ich do obrotu od momentu wejścia w życie przepisów dotyczących VAT w handlu elektronicznym wymieniono w rozdziale 2 pkt 2.1.

Jeżeli chodzi o obowiązek comiesięcznego przedstawiania wykazu całkowitej wartości importu według numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS, zmieniono RW UKC w celu zapewnienia podstawy prawnej gromadzenia i wymiany odpowiednich informacji dotyczących VAT w systemie Surveillance (art. 55 i załączniki 21-01, 21-02 i 21-03[2] do RW UKC).

Dalsze zmiany RD UKC i RW UKC miały na celu usprawnienie powiązanych formalności celnych oraz dostosowanie niektórych przepisów do nowych przepisów dotyczących VAT. Dotyczą one następujących kwestii:

1) urząd celny właściwy do zgłaszania do dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości, gdy nie korzysta się z procedury IOSS – art. 221 ust. 4 RW UKC,
2) środki przejściowe dotyczące stosowania zgłoszenia celnego dla przesyłek o niskiej wartości, jeżeli aktualizacja krajowych systemów informatycznych nie będzie gotowa przed dniem 1 lipca 2021 r. – art. 143a ust. 3 RD UKC,
3) środki przejściowe dla operatorów pocztowych, gdy nie są dostępne elektroniczne dane przekazywane z wyprzedzeniem – art. 138 lit. f) i art. 141 ust. 3 RD UKC oraz gdy nie korzysta się z procedury IOSS ani z procedury uregulowań szczególnych.

1.3. Definicje i główne pojęcia celne

1.3.1. Wartość rzeczywista

Na mocy nowych przepisów dotyczących VAT w handlu elektronicznym wprowadzono procedury szczególne dotyczące obliczania VAT z tytułu importu w przypadku towarów w przesyłkach o wartości nieprzekraczającej 150 EUR. Zastosowaną koncepcję oparto na progu zwolnienia z cła przesyłek o niewielkiej wartości na mocy rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych (rozporządzenie (WE) nr 1186/2009). Ponadto od lipca 2021 r. państwa członkowskie będą musiały włączyć do systemu przetwarzania zgłoszeń (krajowych systemów importu) mechanizm walidacji w celu sprawdzenia, czy zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu niektórych przesyłek o niskiej wartości (zestaw danych H7 w załączniku B do RD UKC) jest stosowane zgodnie z prawem.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe kwestie, w przepisach prawa celnego wprowadzono prawnie wiążącą definicję tego terminu, która zapewnia zharmonizowane wdrożenie w całej UE i opiera się na podejściu, które zastosowano w odniesieniu do progu zwolnienia z cła. Definicja ta ma zastosowanie do wdrożenia

[2] W chwili zakończenia prac nad niniejszymi wytycznymi przez grupę projektową zmiana RW UKC, polegająca na dodaniu załącznika 21-03, nie została jeszcze przyjęta.

progu w wysokości 150 EUR zarówno do celów celnych, jak i do celów VAT, niezależnie od stosowanej procedury VAT.

Art. 1 pkt 48 RD UKC stanowi, że „wartość rzeczywista oznacza:

a) w przypadku towarów o charakterze handlowym: cenę samych towarów sprzedawanych w celu wywozu na obszar celny Unii, z wyłączeniem kosztów transportu i ubezpieczenia, chyba że są one ujęte w cenie i nie są oddzielnie wykazane na fakturze, oraz z wyłączeniem wszelkich innych podatków i opłat, jakie organy celne mogą ustalić na podstawie odpowiednich dokumentów;

b) w przypadku towarów o charakterze niehandlowym: cenę, która zostałaby zapłacona za same towary, gdyby zostały one sprzedane w celu wywozu na obszar celny Unii".

Przykłady obliczania wartości rzeczywistej przedstawiono w rozdziale 2 pkt 2.2.1 w wierszu D. 14 14 000 000.

Wszelkie inne powiązane koszty, oprócz kosztów transportu i ubezpieczenia, które nie odzwierciedlają wartości samych towarów, muszą zostać również wyłączone z wartości rzeczywistej, w każdym przypadku gdy są one oddzielnie i wyraźnie wskazane na fakturze (np. koszty oprzyrządowania, opłaty licencyjne, podatek wywozowy itp.).

Termin „inne podatki i opłaty" oznacza dowolny podatek lub opłatę nałożone na podstawie wartości towarów lub dodatkowo oprócz podatku lub opłaty już nałożonych na takie towary.

Jeżeli chodzi o towary o charakterze niehandlowym, definicję należy również rozumieć w ten sam sposób co w przypadku towarów o charakterze handlowym, czyli jako wartość samych towarów, z wyłączeniem wszelkich innych kosztów, podatków lub opłat wymienionych już w art. 1 pkt 48 RD UKC.

1.3.2. Pojedyncza przesyłka i przesyłka o niskiej wartości

W świetle art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych, który zawiera definicję „przesyłek o niewielkiej wartości", przesyłki o niskiej wartości zawierają towary, których wartość rzeczywista przy przywozie nie przekracza 150 EUR.

Jeżeli chodzi o termin „przesyłka", towary wysłane jednocześnie przez tego samego nadawcę do tego samego odbiorcy i objęte tą samą umową przewozu (np. spedytorski lotniczy list przewozowy, kod kreskowy S10) uważa się za „pojedynczą przesyłkę".

W konsekwencji towary wysyłane przez tego samego nadawcę do tego samego odbiorcy, które zostały zamówione i wysłane oddzielnie, nawet jeśli docierają do operatora pocztowego lub przewoźnika ekspresowego miejsca przeznaczenia tego samego dnia, lecz jako oddzielne paczki, należy uznać za oddzielne przesyłki.

Podobnie towary objęte jednym zamówieniem złożonym przez tę samą osobę, ale wysłane oddzielnie, należy uznać za oddzielne przesyłki.

Taką definicję należy jednak stosować, nie naruszając przepisów regulujących kontrole celne (art. 46 UKC). Organy celne mogą przeprowadzać wszelkie kontrole, jakie uznają za konieczne w celu zapewnienia zgodności z przepisami celnymi, a ostatecznie w celu zabezpieczenia tradycyjnych zasobów własnych (TZW) Unii.

Przykłady podano w rozdziale 4 not wyjaśniających, pkt 22–27.

1.3.3. Przesyłki pocztowe

Jak przewidziano w art. 1 pkt 24 RD UKC, przesyłka pocztowa zawiera towary spełniające następujące warunki:

- inne niż przesyłki z korespondencją[3],
- zawarte w paczce lub pakiecie pocztowym oraz
- przewożone przez operatora pocztowego lub na jego odpowiedzialność zgodnie z przepisami Światowego Związku Pocztowego (UPU).

Gwoli uzupełnienia – w art. 1 pkt 25 RD UKC definiuje się operatora pocztowego jako „operatora mającego siedzibę w danym państwie członkowskim i wyznaczonego przez dane państwo do świadczenia międzynarodowych usług regulowanych Konwencją Powszechnego Związku Pocztowego".

1.3.4. Przesyłka ekspresowa

W 2020 r. w drodze zmiany RD UKC wprowadzono w art. 1 pkt 46 definicję towarów w przesyłkach ekspresowych: „przesyłka ekspresowa oznacza pojedynczą pozycję przewożoną przez przewoźnika ekspresowego lub za której przewóz jest on odpowiedzialny".

Ponadto w art. 1 pkt 47 RD UKC zdefiniowano „przewoźnika ekspresowego" jako operatora świadczącego zintegrowane usługi polegające na nadaniu, transporcie, odprawie celnej i dostawie paczek w ustalonym z góry terminie, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości śledzenia aktualnej lokalizacji przesyłek, a także zachowaniu nad nimi kontroli, w trakcie całego procesu świadczenia usługi.

[3] Niniejsze wytyczne nie dotyczą formalności celnych związanych z przesyłkami z korespondencją. Szczegółowe wyjaśnienie na temat takich przesyłek można znaleźć w części E pkt 3 wytycznych do UKC dotyczących wprowadzania i przywozu towarów.

1.3.5. Tranzyt pocztowy

Tranzyt pocztowy zdefiniowano w części I pkt 4.2.6 „Paczki pocztowe" Podręcznika dotyczącego procedur tranzytowych: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_pl.pdf

i. Tranzyt zamknięty

Przesyłki pocztowe uważa się za przewożone w tranzycie zamkniętym, gdy kontenery są wysyłane do wyznaczonego operatora tranzytowego w celu przekierowania ich do wyznaczonego operatora przeznaczenia w tym samym czasie co kontenery wyznaczonego operatora tranzytowego, ale w oddzielnych pojemnikach. Zgodnie z ogólną zasadą wyznaczeni operatorzy pochodzenia i tranzytu konsultują się ze sobą w sprawie operacji tranzytu w zamkniętych przesyłkach pocztowych.

ii. Tranzyt otwarty

Tranzyt otwarty stosuje się, gdy wolumen przesyłek nie uzasadnia wysyłki zamkniętej. Przesyłki (listy w pakietach, paczki) do państwa przeznaczenia umieszcza się w pojemnikach (zwykle workach) wysyłanych do wyznaczonego operatora (tranzytowego) będącego stroną trzecią.

Wyznaczony operator tranzytowy umieszcza następnie przesyłkę pocztową wysyłaną tranzytem otwartym we własnych pojemnikach wraz z własną pocztą. W ramach tranzytu otwartego do państw przeznaczenia nie należy wysyłać przesyłek zawierających pocztę o masie większej niż trzy kilogramy na przesyłkę lub na dzień (gdy w ciągu dnia realizowanych jest kilka przesyłek), a także nie należy wysyłać worków M[4].

Podobnie jak w przypadku tranzytu zamkniętego operatorzy z państwa pochodzenia i państwa tranzytu konsultują się ze sobą w sprawie operacji tranzytu otwartego.

1.4. Cel i zakres dokumentu

W związku z tym, że przepisy prawa celnego znacząco zmieniły formalności celne dotyczące przywozu i wywozu przesyłek o niskiej wartości, niezwykle ważne jest, aby wszystkie zaangażowane strony (takie jak organy celne i podatkowe, operatorzy interfejsu elektronicznego, bezpośredni sprzedawcy w sklepach internetowych, operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi, pośrednicy celni, dostawcy usług logistycznych i importerzy) stosowały odpowiednie przepisy w sposób prawidłowy i jednolity w całej UE.

[4]Worek M to dedykowany worek zbiorczy z materiałami drukowanymi wysyłany do jednego zagranicznego adresata pod jeden adres. Uznaje się go za przesyłkę pocztową (a nie za pojemnik). Od 2019 r. w przypadku worków M konieczne jest przesłanie danych elektronicznych z wyprzedzeniem.

Niniejsze wytyczne mają na celu uzupełnienie not wyjaśniających dotyczących VAT, w szczególności ich rozdziału 4 poświęconego procedurze importu, za pomocą wyjaśnień i przykładów formalności celnych mających zastosowanie do sprzedaży na odległość przesyłek B2C o niskiej wartości importowanych z państw trzecich lub terytoriów trzecich.

Grupie projektowej ds. formalności celnych przywozowych i wywozowych dotyczących przesyłek o niskiej wartości w ramach programu „Cła 2020", skupiającej przedstawicieli wszystkich wyżej wymienionych zainteresowanych stron, powierzono zadanie opracowania jasnych wytycznych w tym zakresie. Treść niniejszego dokumentu odzwierciedla wynik pracy grupy, który zatwierdziła Grupa Ekspercka ds. Celnych – Sekcja ds. Ogólnych Przepisów Prawa Celnego (CEG-GEN).

2. FORMALNOŚCI PRZYWOZOWE DOTYCZĄCE PRZESYŁEK O NISKIEJ WARTOŚCI

2.1. Przegląd różnych opcji w odniesieniu do zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości

Zasadniczo wybór zgłoszenia celnego należy do osoby składającej zgłoszenie i zależy od wymogów prawnych lub dostępności danych wymaganych dla każdego z poniższych rozwiązań.

Przegląd różnych możliwych do zastosowania w tym celu zgłoszeń celnych znajduje się w załączniku 1.

2.2. Zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 (art. 143a RD UKC)

Przewidziany w art. 143a RD UKC tzw. maksymalnie ograniczony zestaw danych zawiera wymogi dotyczące zestawu danych mające na celu ułatwienie wdrożenia aspektów celnych pakietu dotyczącego VAT w handlu elektronicznym.

2.2.1. „Maksymalnie ograniczony zestaw danych" – kolumna H7 załącznika B do RD UKC

2.2.1.1. Zakres i rola

Szczegółowa treść (zestaw danych) tego konkretnego zgłoszenia celnego jest określona w kolumnie H7 załącznika B do RD UKC[5].

[5] Do celów niniejszego dokumentu odniesienie do kolumny H7 zawiera dane przewidziane w zmienionym załączniku B, który nie został jeszcze przyjęty w chwili sporządzania niniejszych wytycznych.

Streszczenie:
Zgłoszenia celne zawierające zestaw danych H7 mogą być stosowane:

- przez każdą osobę[6],
- w odniesieniu do towarów wysyłanych w przesyłkach B2C, B2B lub C2C o wartości rzeczywistej nieprzekraczającej 150 EUR, podlegających zwolnieniu z cła zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych lub w przesyłkach C2C o wartości rzeczywistej nieprzekraczającej 45 EUR, podlegających zwolnieniu z cła zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych, oraz
- w odniesieniu do procedury IOSS, uregulowań szczególnych lub standardowego mechanizmu poboru VAT z tytułu importu.

Wyjątki/towary wyłączone: towary podlegające zakazom i ograniczeniom (więcej szczegółowych informacji znajduje się w pkt 2.2.3).

Państwa członkowskie mogą zezwolić na stosowanie zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7 w kontekście handlu ze specjalnymi obszarami podatkowymi, zgodnie z art. 134 ust. 1 RD UKC.

Jeżeli spełnione są warunki zastosowania odpowiedniego zgłoszenia do dopuszczenia towarów do obrotu, do osoby składającej zgłoszenie należy wybór zgłoszenia celnego z odpowiednim zestawem danych do celów odprawy dla importu przesyłki o niskiej wartości (zestaw danych H7, I1, H1 lub, w stosownych przypadkach, H6).

2.2.1.2. Wytyczne dotyczące niektórych danych w kontekście zgłoszenia celnego typu H7

a) D. 11 10 000 000 Kody procedury dodatkowej

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych: Należy wpisać odpowiednie kody unijne lub kod procedury dodatkowej przewidziane przez dane państwo członkowskie.

Odpowiednie kody unijne, których należy używać w tej rubryce danych, to:

a) C07 – Przesyłki o niewielkiej wartości
b) C08 – Przesyłki wysyłane osobom prywatnym przez inne osoby prywatne
c) F48 – Przywóz w ramach procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE (przypadki zastosowania IOSS) oraz
d) F49–Przywóz w ramach uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu określonych w tytule XII rozdział 7 dyrektywy 2006/112/WE (przypadki zastosowania uregulowań szczególnych).

[6] W kontekście uregulowań szczególnych zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 może być stosowane jednak wyłącznie przez osobę przedstawiającą towary organom celnym.

Ponieważ kod „C08” dotyczy przesyłek C2C, nie można go używać razem z żadnym z powyższych kodów „F” (F48 i F49). Jeżeli numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS podano w D. 13 16 000 000, można używać tylko kodów procedury dodatkowej C07 i F48.

Przykłady:

a) przesyłka z zastosowaniem IOSS, o wartości rzeczywistej 130 EUR:
kody, których należy używać w rubryce 11 10 000 000: C07 i F48;
b) przesyłka bez zastosowania IOSS, lecz do zgłoszenia z zastosowaniem uregulowań szczególnych:
kody, których należy używać w rubryce 11 10 000 000: C07 i F49;
c) przesyłka o wartości 30 EUR wysyłana osobie prywatnej przez inną osobę prywatną:
kod, którego należy użyć w rubryce 11 10 000 000: C08;
d) przesyłka o wartości rzeczywistej wynoszącej 130 EUR wysyłana osobie prywatnej przez inną osobę prywatną:
kod, którego należy użyć w rubryce 11 10 000 000: C07;
e) przesyłka o wartości rzeczywistej wynoszącej 130 EUR w ramach standardowej procedury VAT z tytułu importu (bez zastosowania IOSS), w tym wysyłki B2B: kod, którego należy użyć w rubryce 11 10 000 000: C07;
f) przesyłka wysyłana osobie prywatnej przez inną osobę prywatną, zawierająca dwie pozycje o całkowitej wartości 50 EUR (pozycja 1: 20 EUR, pozycja 2: 30 EUR):
g) kod, którego należy użyć w rubryce 11 10 000 000: pozycja 1 – 20 EUR: C07; pozycja 2 – 30 EUR: C07.

b) D. 12 01 000 000 Poprzedni dokument

D. 12 01 000 000 służy ustaleniu związku między poszczególnymi formalnościami celnymi i umożliwieniu śledzenia towarów dla potrzeb celnych. Dzięki tej rubryce organy celne mogą sprawdzić, czy w odniesieniu do towarów dopełniono formalności celnych przy wprowadzaniu i przywozie. Wymagane jest podanie odniesienia do poprzedniego dokumentu, np. deklaracji VAT do czasowego składowania lub przywozowej deklaracji skróconej w przypadku zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu. W przypisie [72][7] w załączniku B do RD zezwala się na zwolnienie z obowiązku podania tego odniesienia, jeżeli system przetwarzania zgłoszeń państwa członkowskiego może ustalić ten związek na podstawie innych informacji (np. numeru dokumentu przewozowego) dostępnych w zgłoszeniu celnym.

W takim przypadku można zwolnić z obowiązku podania identyfikatora poprzedniego dokumentu, a zamiast niego użyć numeru dokumentu przewozowego podanego w D. 12 05 000 000 do identyfikacji poprzednich formalności, głównie w przypadku państw

[7]Państwa członkowskie mogą zwolnić z tego obowiązku, jeżeli ich systemy pozwalają im na wywnioskowanie tej informacji automatycznie i jednoznacznie z informacji zawartych w innym miejscu zgłoszenia.

członkowskich, które posiadają zintegrowany informatyczny system dotyczący wprowadzania i importu, oraz w sytuacjach, w których przywozowa deklaracja skrócona zostaje złożona w państwie członkowskim importu.

c) D. 12 03 000 000 Załączane dokumenty

Dane te zawierają numer identyfikacyjny lub referencyjny wszelkiego dokumentu unijnego, międzynarodowego lub krajowego (np. faktury), świadectwa lub licencji, które dotyczą towarów objętych zgłoszeniem.

d) D. 12 05 000 000 Dokument przewozowy

Dane te obejmują rodzaj i numer referencyjny dokumentu przewozowego. W przypadku przesyłek o niskiej wartości odniesienie do dokumentu przewozowego w ramach tych danych może w niektórych sytuacjach prowadzić do zwolnienia z obowiązku podania odniesienia do poprzedniego dokumentu (zob. przypis [72] dotyczący D. 12 01 000 000 w załączniku B do RD).

Przewoźnicy ekspresowi na ogół przedstawiają jako dokument przewozowy numer lotniczego listu przewozowego. Jest to niepowtarzalny identyfikator konkretnej przesyłki, który można wykorzystać do jej wyszukania w dowolnym systemie (krajowym i transeuropejskim), aby prześledzić historię tej przesyłki.

Operatorzy pocztowi używają do celów D. 12 01 000 000 kodu kreskowego S10. Numer ten umożliwia śledzenie konkretnej przesyłki pocztowej.

e) D. 12 08 000 000 Numer referencyjny/UCR

Dane te dotyczą niepowtarzalnego handlowego numeru referencyjnego przypisanego danej transakcji lub danemu zamówieniu przez sprzedającego. Może być on w formie kodu Światowej Organizacji Celnej (ISO 15459) lub równoważnej.
Zapewnia on dostęp do odnośnych danych handlowych będących przedmiotem zainteresowania organów celnych, które mogą ułatwić i przyspieszyć wszelkie potencjalne działania kontrolne. W związku z tym zaleca się podawanie tych danych, gdy tylko jest to możliwe. Podanie tych danych jest fakultatywne dla osób składających zgłoszenie celne. W uwadze do tej rubryki danych określono, że wpis ten może zostać wykorzystany do oznaczenia identyfikatora transakcji, jeżeli towary są zgłaszane do dopuszczenia do obrotu w ramach procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z państw trzecich lub terytoriów trzecich, określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy Rady 2006/112/WE. Ponieważ jednak dane te są fakultatywne, można je podać niezależnie od stosowanego mechanizmu poboru podatku VAT z tytułu importu.

Należy pamiętać, że ten identyfikator transakcji nie jest identyczny z numerem dokumentu przewozowego (np. numerem lotniczego listu przewozowego w przypadku przesyłek ekspresowych lub kodem kreskowym S10 w przypadku przesyłek pocztowych), który jest numerem przypisanym danej przesyłce przez przewoźnika towarów.

Identyfikator transakcji nie jest również identyczny z numer identyfikacyjnym VAT na potrzeby IOSS, lecz odnosi się do transakcji sprzedaży (np. numeru zamówienia) i jest zazwyczaj nadawany w celach handlowych przez sprzedającego, do którego należy określenie jego struktury; powinien być on jednak zgodny z wymaganym formatem (an…35). Można zatem stosować jeden zakres numerów niezależnie od tego, które państwo członkowskie jest państwem członkowskim konsumpcji lub państwem członkowskim importu.

W przypadku zamówień grupowych identyfikator transakcji, jeżeli jest podany, odnosi się do poszczególnych zamówień w odniesieniu do danej pozycji zgłoszenia.

f) D. 13 01 000 000 Eksporter

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych należy podać pełną nazwę lub imię i nazwisko oraz adres osoby wysyłającej towary zgodnie z warunkami określonymi w umowie przewozu przez stronę zlecającą przewóz.

Przykłady:

- Przesyłka zawierająca kilka towarów od jednego sprzedającego, który jest również zlecającym przewóz: nazwę/imię i nazwisko oraz adres tej osoby (tj. sprzedającego) należy podać w tej rubryce D. na „poziomie nagłówka” zgłoszenia (poziom przesyłki towarowej).
- Przesyłka zawierająca kilka towarów od różnych sprzedających, które sprzedano na tej samej platformie: przewóz organizuje platforma – nazwę i adres platformy zamawiającej przewóz należy podać w tej rubryce D. na „poziomie nagłówka” zgłoszenia (poziom przesyłki towarowej).
- Kilka towarów od różnych sprzedających, które sprzedano na tej samej platformie, w przypadku gdy przewóz jest organizowany indywidualnie przez każdego sprzedającego: towary dotrą jako pojedyncze przesyłki i zostaną objęte oddzielnymi zgłoszeniami celnymi. Nazwę/imię i nazwisko oraz adres zainteresowanej osoby (tj. odpowiedniego sprzedającego) zamawiającej przewóz należy każdorazowo podać w tej rubryce D. w odniesieniu do każdej przesyłki na „poziomie nagłówka” zgłoszenia celnego (poziom przesyłki towarowej).

g) D. 13 04 000 000 Importer

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych należy podać nazwę/imię i nazwisko oraz adres osoby, której faktycznie dostarczane są towary (tj. ostatecznego odbiorcy będącego przedsiębiorstwem lub osobą prywatną)

h) D. 13 04 017 000 Numer identyfikacyjny importera

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych należy podać numer identyfikacyjny strony, której faktycznie dostarczane są towary.

Należy podać numer EORI zainteresowanej osoby, o którym mowa w art. 1 pkt 18 RD UKC. Jeżeli importer nie posiada numeru EORI, organ administracji celnej może mu go nadać *ad hoc* na potrzeby danej deklaracji.

W przypadku gdy importer nie jest zarejestrowany w systemie EORI, gdyż nie jest przedsiębiorcą lub nie ma siedziby w Unii, podaje się numer wymagany zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego.

Uwagę tę należy odczytywać w związku z przypisem 8 w załączniku B do RD: Informacje te należy podać tylko w przypadku, gdy są dostępne.

Przykłady:

- Zgłoszenie celne typu H7 należy złożyć w państwie członkowskim „A", a importer (tj. odbiorca) jest osobą prywatną. Przepisy krajowe w tym państwie członkowskim nie wymagają od osoby prywatnej rejestracji w systemie EORI. W tym przypadku rubrykę D. 13 04 017 000 pozostawia się pustą lub wypełnia się ją zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa członkowskiego, pod warunkiem że osoba składająca zgłoszenie dysponuje tymi informacjami w chwili składania zgłoszenia.
- Zgłoszenie celne typu H7 należy złożyć w państwie członkowskim „B", a importer (tj. odbiorca) jest osobą prywatną. Przepisy krajowe w tym państwie członkowskim wymagają od osób prywatnych rejestracji w systemie EORI. W tym przypadku numer EORI osoby prywatnej podaje się w D. 13 04 017 000, pod warunkiem że osoba składająca zgłoszenie posiada ten numer w chwili składania zgłoszenia.

Powyższe obowiązuje niezależnie od mechanizmu poboru podatku VAT stosowanego do poboru podatku VAT z tytułu importu (IOSS, uregulowania szczególne lub standardowy mechanizm poboru VAT).

Państwa członkowskie, które wymagają stosowania identyfikatora w odniesieniu do osób prywatnych zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. b) RD, mogą jednak nadal stosować ten wymóg. Państwa członkowskie, w których taka rejestracja nie jest wymagana, nie powinny wprowadzać nowych obowiązków w celu wdrożenia zestawu danych H7 do krajowego systemu importu.

i) D. 13 05 000 000 Zgłaszający

Szczegółowe wyjaśnienia dotyczące tych danych przedstawiono w pkt 2.2.2.

j) D. 13 16 000 000 Nr identyfikacyjny dodatkowych odniesień podatkowych

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych wymagane jest podanie specjalnego numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS, jeżeli towary są zgłaszane do dopuszczenia do obrotu w ramach procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z państw trzecich lub terytoriów trzecich określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy Rady 2006/112/WE.

Uwagę tę należy odczytywać w związku z przypisem 55 w załączniku B do RD: Informacje te należy podać tylko w przypadku, gdy import towarów odbywa się w ramach procedury szczególnej (przypadek zastosowania IOSS).

Numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS należy udostępnić organom celnym najpóźniej w zgłoszeniu celnym do dopuszczenia do obrotu W przypadku przesyłek pocztowych numer taki można zawrzeć w komunikacie ITMATT, aby ułatwić przetwarzanie danych.

Są to dane, w ramach których konieczne będzie zgłoszenie numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS razem z kodem roli FR5, który odnosi się do sprzedawcy (IOSS).

W odniesieniu do jednej przesyłki można zgłosić tylko jeden numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS, który należy podać na poziomie przesyłki towarowej, tj. odnosi się on do całego zgłoszenia. W związku z tym w ramach jednego zgłoszenia celnego nie można łączyć towarów objętych i nieobjętych IOSS.

k) D. 14 03 040 000 Podstawa opłaty

Te dane nie są wymagane w przypadku zgłoszenia celnego z zestawem danych H7, co oznacza, że nie jest konieczne ich zgłoszenie/podanie przez osobę składającą zgłoszenie celne.

Informacje te muszą jednak zostać przesłane z krajowego systemu importu do systemu Surveillance. W związku z tym krajowy system importu każdego państwa członkowskiego musi:

- obliczyć D. 14 03 040 000 „Podstawa opłaty” na podstawie D. 14 14 000 000 i 14 15 000 000; a także (w stosownych przypadkach):
- przeliczyć walutę faktury na walutę krajową (D. 14 14 000 000 + D. 14 15 000 000/pozycja) × 14 09 000 000.

l) D. 14 14 000 000 Wartość rzeczywista

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych należy podać wartość rzeczywistą każdej pozycji towarowej w walucie faktury.

Wypełnienie rubryki D. 14 14 000 000 jest obowiązkowe dla osoby składającej zgłoszenie celne.

D. 14 14 000 000 wykorzystuje się jedynie w kontekście zgłoszenia celnego typu H7. W przypadku zgłoszenia celnego z pełnym zestawem danych (H1) lub zgłoszenia uproszczonego (I1) wartość rzeczywistą towarów należy wskazać w D. 14 08 000 000 „Wartość/kwota pozycji". W przypadku zgłoszenia celnego ze zmniejszoną liczbą danych dla towarów w przesyłce pocztowej (H6) do celów wskazania wartości rzeczywistej towarów należy zastosować D. 14 12 000 000 „Wartość pocztowa".

W przypadku IOSS zaleca się, aby kwotę VAT wskazywać zawsze oddzielnie na fakturze, tak aby umożliwić określenie wartości rzeczywistej i obliczenie podstawy opłaty na potrzeby sprawozdawczości w ramach systemu Surveillance.

Przykład 1: wartość rzeczywista wynosząca 140 EUR (bez VAT, brak podanych innych kosztów)

Nr pozycji	Nazwa produktu	Cena	VAT	Łączna cena
1	Płaszcz zimowy	140 EUR	28 EUR	168 EUR

Przykład 2: wartość rzeczywista wynosząca 140 EUR (bez VAT, koszty transportu podane oddzielnie)

Nr pozycji	Nazwa produktu	Cena	VAT	Łączna cena
1	Płaszcz zimowy	140 EUR	28 EUR	168 EUR
2	Opłata transportowa	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Przykład 3: wartość rzeczywista wynosząca 140 EUR (bez VAT, koszty transportu podane oddzielnie)

Nr pozycji	Nazwa produktu	Cena	VAT	Łączna cena
1	Płaszcz zimowy	120 EUR	24 EUR	144 EUR
2	Koszulka	20 EUR	4 EUR	24 EUR
3	Opłata transportowa	15 EUR	3 EUR	18 EUR

Przykład 4: wartość rzeczywista wynosząca 160 EUR (bez VAT, brak innych kosztów podanych oddzielnie na fakturze)

Nr pozycji	Nazwa produktu	Cena	VAT	Łączna cena
1	Płaszcz zimowy	160 EUR	32 EUR	192 EUR

Ponieważ wartość rzeczywista w przykładzie 4 przekracza 150 EUR, w celu zgłoszenia tych towarów nie można zastosować zgłoszenia zawierającego zestaw danych H7. Należy natomiast zastosować standardowe zgłoszenie celne (H1 lub H6 wyłącznie w przypadku operatorów pocztowych) albo uproszczone zgłoszenie celne (I1).

m) D. 14 15 000 000 Koszty ubezpieczenia i transportu do miejsca przeznaczenia

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych należy podać koszty ubezpieczenia i transportu do miejsca przeznaczenia w walucie faktury.

Wypełnienie rubryki D. 14 15 000 000 jest obowiązkowe dla osoby składającej zgłoszenie celne. Jednakże zgodnie z uwagą wprowadzającą 3 w rozdziale 1 tytuł I załącznika B do RD UKC dane te są gromadzone jedynie wtedy, gdy wymagają tego okoliczności. Ponadto w tym kontekście istotna może być również uwaga wprowadzająca 6. Określono w niej, że dane przedstawione przez zgłaszającego muszą opierać się na jego wiedzy w chwili składania zgłoszenia celnego. Zastosowanie tej zasady nie narusza jednak przepisów art. 15 UKC.

Przykłady:

- Cena towarów z uwzględnieniem kosztów ubezpieczenia i transportu wskazana na fakturze: 120 EUR. Koszty ubezpieczenia i transportu w wysokości 20 EUR podano oddzielnie na fakturze – *wartość rzeczywista, którą należy podać w rubryce D. 14 14 000 000, wynosi 100 EUR; koszty ubezpieczenia i transportu do miejsca przeznaczenia, które należy wskazać w rubryce D. 14 15 000 000, wynoszą 20 EUR*.
- Łączna cena towarów podana na fakturze: 120 EUR. W załączonych dokumentach nie podano żadnych kosztów ubezpieczenia i transportu – *wartość rzeczywista, którą należy podać w rubryce D. 14 14 000 000, wynosi: 120 EUR. Rubrykę D. 14 15 000 000 pozostawia się niewypełnioną lub podaje się wartość „0", w zależności od systemu importu państwa członkowskiego*.

n) D. 18 02 000 000 Jednostki uzupełniające

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych w stosownych przypadkach należy podać ilość danej pozycji, wyrażoną w jednostce ustanowionej w przepisach Unii i opublikowanej w TARIC.

Uwagę tę należy odczytywać w związku z przypisem 56 w załączniku B do RD: Informacje te są wymagane jedynie w przypadku, gdy zgłoszenie dotyczy towarów, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 lub w art. 2 dyrektywy Rady 2006/79/WE.

Oznacza to, że dane te są wymagane jedynie w przypadku przesyłek C2C (między osobami prywatnymi), gdy ze względu na swój charakter towary są objęte ograniczeniami ilościowymi (wyroby tytoniowe, alkohol i napoje alkoholowe, perfumy i wody toaletowe).

Przykład

Pudełko cygar przesłano jako podarunek.

Ilość: w pudełku znajduje się 10 cygar.

Jednostka uzupełniająca: 0,01

o) D. 18 09 056 000 Kod podpozycji systemu zharmonizowanego

Zgodnie z uwagą do tej rubryki danych należy podać sześciocyfrowy kod podpozycji systemu zharmonizowanego dotyczący zgłoszonych towarów.

2.2.2. Kto może być zgłaszającym?

Zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 może złożyć każda osoba, która spełnia warunki określone w art. 170 UKC. Zgłaszającym może być importer (tj. odbiorca, który zwykle jest – ale nie musi być – tą samą osobą co kupujący) we własnym imieniu i na własną rzecz albo przedstawiciel (tj. operator pocztowy, przewoźnik ekspresowy, przedstawiciel celny lub podobny podmiot) na warunkach ogólnych określonych w UKC. W zależności od rodzaju przedstawicielstwa przedstawiciel może działać w imieniu i na rzecz osoby reprezentowanej (przedstawicielstwo bezpośrednie) lub we własnym imieniu i na rzecz osoby reprezentowanej (przedstawicielstwo pośrednie).

Po odprawie celnej w celu dopuszczenia do obrotu organy celne mogą zażądać od przedstawiciela dostarczenia dowodu potwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa przez osobę reprezentowaną. Uznaje się, że przedstawiciele, którzy nie dostarczą takiego dowodu lub nie zadeklarują, że działają w charakterze przedstawiciela, dokonują czynności we własnym imieniu i na własną rzecz i muszą ponieść pełną odpowiedzialność za odnośne zgłoszenie celne.

Aby przyspieszyć proces odprawy celnej, okazania takiego pełnomocnictwa można zażądać od kupującego już w chwili zakupu, np. przy wyborze opcji dostawy. Zaleca się również, aby pełnomocnictwo obejmowało wszystkie formalności związane z odprawą celną towarów, w tym potencjalną zmianę lub unieważnienie zgłoszenia celnego.

Przykłady:

1) Importer z Estonii zamawia parę butów sportowych od sprzedającego na platformie internetowej. Przesyłka spełnia wszystkie warunki określone w art. 143a RD UKC (towary objęte art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych i niebędące przedmiotem zakazów i ograniczeń). Towary są transportowane przez operatora pocztowego/przewoźnika ekspresowego, a kiedy docierają do Estonii, importer decyduje się złożyć zgłoszenie celne we własnym imieniu. W tym celu ma on prawo zastosować zgłoszenie celne z zestawem danych H7.

Wyciąg ze zgłoszenia celnego:

D. 13 04 000 000	Importer	Osoba (prywatna lub prawna)
D. 13 05 000 000	Zgłaszający	Importer
D. 13 06 000 000	Przedstawiciel	-

2) W drugim scenariuszu importer wyznacza operatora pocztowego/przewoźnika ekspresowego/innego przedstawiciela celnego do złożenia zgłoszenia celnego w jego imieniu i na jego rzecz => bezpośrednie przedstawicielstwo przez operatora pocztowego/przewoźnika ekspresowego, którzy mogą wybrać w tym celu zgłoszenie celne z zestawem danych H7.

Wyciąg ze zgłoszenia celnego:

D. 13 04 000 000	Importer	Osoba (prywatna lub prawna)
D. 13 05 000 000	Zgłaszający	Importer
D. 13 06 000 000	Przedstawiciel	Operator pocztowy/przewoźnik ekspresowy/inny przedstawiciel celny
D. 13 06 030 000	Status przedstawiciela	Kod „2” (przedstawicielstwo bezpośrednie w rozumieniu art. 18 ust. 1 kodeksu)

3) W trzecim scenariuszu importer wyznacza operatora pocztowego/przewoźnika ekspresowego/innego przedstawiciela celnego do działania w charakterze przedstawiciela pośredniego, który w związku z tym dokona odprawy celnej towarów we własnym imieniu, ale na rzecz importera.

Wyciąg ze zgłoszenia celnego:

D. 13 04 000 000	Importer	Osoba (prywatna lub prawna)
D. 13 05 000 000	Zgłaszający	Operator pocztowy/przewoźnik ekspresowy/inny przedstawiciel celny
D. 13 06 000 000	Przedstawiciel	Operator pocztowy/przewoźnik ekspresowy/inny przedstawiciel celny
D. 13 06 030 000	Status przedstawiciela	Kod „3" (przedstawicielstwo pośrednie w rozumieniu art. 18 ust. 1 kodeksu)

4) W czwartym scenariuszu operator pocztowy/przewoźnik ekspresowy/przedstawiciel celny nie deklaruje, że działa w charakterze przedstawiciela, w związku z czym uznaje się, że działa on we własnym imieniu i na własną rzecz, ze wszystkimi obowiązkami wynikającymi z przymiotu bycia zgłaszającym.

Wyciąg ze zgłoszenia celnego:

D. 13 04 000 000	Importer	Osoba (prywatna lub prawna)
D. 13 05 000 000	Zgłaszający	Operator pocztowy/przewoźnik ekspresowy/inny przedstawiciel celny
D. 13 06 000 000	Przedstawiciel	-

Aby móc złożyć zgłoszenie, składająca je osoba musi dysponować wszystkimi danymi wymaganymi w celu dopuszczenia towarów do obrotu. Zgłoszenie zostanie przyjęte tylko wtedy, gdy będzie zawierać pełne dane. W przypadku składania zgłoszenia w imieniu innej osoby przedstawiciele celni (w tym operatorzy pocztowi, przewoźnicy ekspresowi lub podobne podmioty) muszą posiadać pełnomocnictwo (art. 19 UKC).
Przedsiębiorcy występujący regularnie jako przedstawiciele celni mogą zgodnie z art. 19 ust. 3 UKC zostać zwolnieni przez organy celne z wymogu każdorazowego przedstawiania dowodów potwierdzających udzielenie pełnomocnictwa. Nawet jednak gdy nie ma obowiązku przedstawienia dowodów, przedstawiciel musi być upoważniony do występowania w takim charakterze w imieniu danej osoby (tj. osoby, która jest uprawniona do udzielenia innej osobie pełnomocnictwa do działania w jej imieniu – np. importera).

Innymi słowy wymagana jest wyraźna zgoda danej osoby na jej reprezentowanie przez inną osobę, bądź też domniemanie, że dana osoba – mając możliwość wyrażenia własnego stanowiska na temat zamiaru samodzielnego zgłoszenia towarów lub wyznaczenia innego przedstawiciela celnego – wyraziła zgodę na udzielenie pełnomocnictwa. Jeśli przedstawiciel nie udowodni takiego pełnomocnictwa, uznaje się, że działa on we własnym imieniu i na własną rzecz oraz ponosi pełną odpowiedzialność za dane zgłoszenie celne.

2.2.3. Które towary można zgłosić za pomocą zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7?

Jak przewidziano w art. 143a RD UKC, zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 można zastosować w przypadku towarów spełniających następujące warunki:

1) towary znajdują się w przesyłce, która jest objęta zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych, oraz
2) towary zawarte w tej przesyłce nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń.

1) <u>Towary znajdują się w przesyłce, która jest objęta zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych</u>

   Artykuł ten odnosi się do rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych, a konkretnie do jego art. 23 ust. 1 i art. 25 ust. 1, które są powszechnie znane jako próg 150 EUR dla towarów o niskiej wartości i próg 45 EUR dla podarunków o charakterze niehandlowym (między konsumentami).

   W **art. 23 ust. 1** określono następujące warunki dotyczące towarów:

   - niewielka wartość (towary, których wartość rzeczywista nie przekracza 150 EUR na przesyłkę);
   - towary wysyłane bezpośrednio z państwa trzeciego do odbiorcy znajdującego się w UE;
   - niektóre towary są wyłączone: wyroby alkoholowe, perfumy i wody toaletowe, tytoń lub wyroby tytoniowe. Towary te nie mogą być zatem objęte zgłoszeniem celnym zawierającym zestaw danych H7, chyba że ma zastosowanie art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych (którego zakres obejmuje przesyłki wysyłane osobie prywatnej przez inną osobę prywatną). W przypadku tych przesyłek art. 26 ogranicza zakres zwolnienia celnego do maksymalnej kwoty 45 EUR oraz – w odniesieniu do niektórych określonych towarów – do pewnych opisanych w tym artykule progów ilościowych.

Należy zauważyć, że zwolnienie zgodnie z art. 23 ust. 1 ma zastosowanie do jednej przesyłki, a jeżeli przesyłka składa się z kilku pozycji, nie można jej rozdzielić w celu ubiegania się o zwolnienie celne dla jednej lub kilku pozycji, których wartość nie przekracza 150 EUR.

Gdy w kontenerze znajdują się setki paczek przeznaczonych dla indywidualnych konsumentów i oznaczonych ich nazwiskami, mogą one zostać odprawione za pomocą setek zgłoszeń celnych zawierających zestaw danych H7 i dostarczone do miejsca przeznaczenia po zwolnieniu. Przypomina się, że w przypadku towarów nieobjętych IOSS wszystkie takie towary należy zgłosić do dopuszczenia do obrotu w państwie członkowskim przeznaczenia towarów. Zob. odpowiednie przypadki użycia w załączniku 2.

Wartość rzeczywista wynosząca maksymalnie 150 EUR na przesyłkę

Do celów ustalenia, czy towary kwalifikują się do zwolnienia celnego przewidzianego w art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych, należy uwzględnić definicję terminu „wartość rzeczywista" (art. 1 pkt 48 RD UKC). Organy celne mogą znaleźć tę wartość w rubryce D. 14 14 000 000 zgłoszenia celnego w celu dokonania oceny, czy można stosować zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7. Szczegółowe wyjaśnienie wartości rzeczywistej znajduje się w rozdziale 1.

Jeżeli organy celne ustalą, że wartość rzeczywista towarów przekracza 150 EUR, działania następcze będą zależały od tego, w którym momencie dokonano tego ustalenia. W poniższej tabeli przedstawiono możliwe scenariusze:

Moment ustalenia prawidłowej wartości towarów	**Wymagane działanie następcze**	**Kto podejmuje działanie**	**Podstawa prawna**
Przed przyjęciem zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7	Odrzucenie zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7	Organy celne	Art. 172 UKC
	Złożenie nowego zgłoszenia celnego niezawierającego zestawu danych H7	Zgłaszający	

Po przyjęciu zgłoszenia celnego, ale przed zwolnieniem towarów, jeżeli wartość rzeczywista towarów wynosi ≤150 EUR	Sprostowanie zgłoszenia celnego[8]	Zgłaszający	Art. 191 i art. 173 ust. 1 UKC
Po przyjęciu zgłoszenia celnego, ale przed zwolnieniem towarów, jeżeli wartość rzeczywista towarów jest >150 EUR	Organy celne mogą odmówić zwolnienia towarów lub zasugerować zgłaszającemu, aby ten zwrócił się z wnioskiem o unieważnienie zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7 i przedstawił nowe zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H1 lub zgłoszenie uproszczone. Ewentualnie organy celne unieważniają decyzję o przyjęciu zgłoszenia celnego i żądają złożenia zgłoszenia celnego zawierającego pełny zestaw	Organy celne	Art. 27, 174, 188, 191, 198 UKC Art. 8–10 RD UKC Art. 8–9 RW UKC

[8] Sprostowanie jest możliwe wyłącznie wówczas, gdy warunki określone w art. 173 ust. 2 UKC są spełnione (organy celne nie poinformowały zgłaszającego o przeprowadzeniu rewizji towarów, organy celne nie stwierdziły nieprawidłowości danych, a towary nie zostały jeszcze zwolnione). W pozostałych przypadkach stosuje się procedurę opisaną poniżej w odniesieniu do sytuacji, w których nieprawidłową wartość ustalono po przyjęciu zgłoszenia celnego, ale przed zwolnieniem towarów, a wartość rzeczywista towarów wynosi >150 EUR.

	danych lub zgłoszenia uproszczonego zawierającego prawidłową wartość celną, zgłaszający ma prawo do bycia wysłuchanym.		
Po zwolnieniu towarów; ustalenie dokonane przez zgłaszającego	Sprostowanie zgłoszenia celnego, jeżeli wartość pozostaje poniżej 150 EUR	Zgłaszający	Art. 173 ust. 3 UKC
W toku kontroli po zwolnieniu towarów	Formalna decyzja celna wydana w wyniku kontroli po zwolnieniu towarów i opłacenie należności celnych przywozowych W przypadku IOSS należy również poinformować państwo członkowskie identyfikacji (współpraca administracyjna)	Organy celne	Art. 29 UKC Art. 8–10 RD UKC Art. 8–9 RW UKC

Art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych obejmuje następujące towary:

- towary znajdujące się w przesyłkach o wartości nieprzekraczającej 45 EUR,
- towary wysyłane z państwa trzeciego przez osobę prywatną innej osobie prywatnej mieszkającej na obszarze celnym UE,
- towary, których przywóz ma charakter niehandlowy (są to towary, które mają charakter okazjonalny, są przeznaczone wyłącznie na własny użytek odbiorcy (tj. importera) lub jego rodziny i nie wskazują ani swoim charakterem, ani ilością na

ich przeznaczenie handlowe oraz są wysyłane do odbiorcy (tj. importera) przez nadawcę bez żadnego rodzaju opłat[9]),

- ograniczenia co do ilości mają zastosowanie do wyrobów tytoniowych, alkoholu i napojów alkoholowych, perfum i wód toaletowych zgodnie z art. 27 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych.

Należy pamiętać, że w przypadku towarów o charakterze niehandlowym o zwolnienie można ubiegać się na poziomie pozycji, co oznacza, że jeżeli wartość całkowita dwóch lub więcej przedmiotów, przypadająca na jedną przesyłkę, przekracza kwotę 45 EUR, na takie przedmioty przyznawane są zwolnienia do takich wysokości, jakie zostałyby przyznane, gdyby przedmioty te zostały przywiezione oddzielnie. Wartość pojedynczych przedmiotów nie może być jednak dzielona (art. 26 ust. 2 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych). Zwolnienie z VAT należy jednak uwzględnić dla całej przesyłki, a nie w odniesieniu do zawartych w niej poszczególnych towarów[10].

Uwaga: towarów objętych zwolnieniem celnym na mocy innych artykułów rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych (takich jak próbki handlowe) i towarów powracających nie można zgłaszać za pomocą zgłoszenia celnego zawierającego maksymalnie ograniczony zestaw danych, tylko za pomocą zgłoszenia uproszczonego lub standardowego zgłoszenia zawierającego pełny zestaw danych.

Jeżeli wartość podarunków (innych niż wyroby alkoholowe, perfumy i wody toaletowe lub tytoń i wyroby tytoniowe) przekracza próg 45EUR, ale z punktu widzenia pozostałych wymogów, kwalifikuje się do zwolnienia celnego na mocy art. 23 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych, organy celne odrzucają zgłoszenie celne, a zgłaszający dokonuje jego sprostowania, zastępując kod procedury dodatkowej C08 kodem C07.

O ile wartość towarów nie przekracza kwoty 150 EUR, nie trzeba płacić żadnych należności celnych, ale towary te będą podlegać VAT. Jeżeli pozostałe warunki są spełnione, można zastosować zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7.

Przykłady:

a) przesyłka o wartości 30 EUR wysyłana osobie prywatnej przez inną osobę prywatną: brak obowiązku opłacenia ceł przywozowych i VAT, kod procedury dodatkowej C08;

[9]Definicja terminu „charakter niehandlowy" znajduje się w art. 25 ust. 2 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych.

[10] Zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/79/WE „małe partie o charakterze niehandlowym" to przesyłki, które: c) składają się jedynie z towarów, których łączna wartość nie przekracza 45 EUR.

b) przesyłka o wartości 50 EUR wysyłana osobie prywatnej przez inną osobę prywatną: brak obowiązku opłacenia ceł przywozowych, obowiązek opłacenia VAT, kod procedury dodatkowej C07;

c) przesyłka o wartości 100 EUR wysyłana osobie prywatnej przez inną osobę prywatną:
pozycja 1: wartość 20 EUR: brak obowiązku opłacenia ceł przywozowych, obowiązek opłacenia VAT, kod procedury dodatkowej C07;
pozycja 2: wartość 30 EUR: brak obowiązku opłacenia ceł przywozowych, obowiązek opłacenia VAT, kod procedury dodatkowej C07
pozycja 3: wartość 50 EUR: brak obowiązku opłacenia ceł przywozowych, obowiązek opłacenia VAT, kod procedury dodatkowej C07.

Mając na uwadze, że wartość całkowita przesyłki przekracza 45 EUR, nie można zastosować zwolnienia z VAT;

d) przesyłka o wartości poniżej 150 EUR wysyłana osobie prywatnej przez inną osobę prywatną w ramach transakcji handlowej (takiej jak sprzedaż towarów za pośrednictwem interfejsu elektronicznego C2C): brak obowiązku opłacenia ceł przywozowych, obowiązek opłacenia VAT, kod procedury dodatkowej C07.

Należy zauważyć, że w powyższych scenariuszach b), c) i d) kodu procedury dodatkowej C07 nie można łączyć z kodem F48 lub F49, gdyż zarówno procedura IOSS, jak i uregulowania szczególne mają zastosowanie wyłącznie w przypadku sprzedaży towarów na odległość (B2C).

2) Towary zawarte w tej przesyłce nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń.
Mając na uwadze, że w myśl art. 143a RD UKC żadne towary będące przedmiotem zakazów lub ograniczeń nie mogą być dopuszczone do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7, zgłoszenie nie może zawierać żadnych towarów, które nie spełniają tego wymogu. Tego rodzaju towary, inne niż towary objęte zakazem dopuszczenia do obrotu, nadal należy zgłaszać za pomocą standardowego zgłoszenia celnego zawierającego wszystkie stosowne informacje. Składając zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7, zgłaszający oświadcza, że zgłaszane towary nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń.

Organy celne oceniają spełnienie tego warunku na podstawie informacji przedstawionych w zgłoszeniu celnym, a konkretnie na podstawie sześciocyfrowego kodu HS, ale również w oparciu o informacje zawarte w opisie towarów oraz na podstawie nazwy i adresu eksportera. Ponadto od 2021 r. złożenie przywozowej deklaracji skróconej będzie stanowić dodatkowy element, dzięki któremu organy celne zyskają więcej informacji na potrzeby analizy ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony. Wszystkie te dane wykorzystuje się do

uruchomienia odpowiednich kontroli celnych, które mogą być uzupełniane kontrolami losowymi.

Przewoźnicy ekspresowi uwzględnili w systemach wewnętrznych proces przeglądu pociągający za sobą identyfikację zakazów i ograniczeń istotnych dla organów celnych. Proces ten opiera się na podejściu obejmującym różne etapy. W pierwszej kolejności opisy towarów są poddawane automatycznej ocenie polegającej na zastosowaniu filtrów opartych na słowach kluczowych wraz z dodatkowymi parametrami, takimi jak masa i profile klientów zarówno po stronie nadawcy, jak i po stronie odbiorcy (tj. importera). System wstrzymuje odprawę takich przesyłek, która odbywa się z wykorzystaniem procedury uproszczonej, i umieszcza je w kolejce do rozpatrzenia. Następnie konieczna jest interwencja człowieka w celu przeprowadzenia dalszych kontroli i czynności przygotowawczych przed objęciem towarów procedurą celną.

Należy zauważyć, że zawartego w art. 143a RD UKC zastrzeżenia: „pod warunkiem że towary w tej przesyłce nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń" nie można rozumieć jako wyłączenia ze stosowania zgłoszenia celnego zawierającego maksymalnie ograniczony zestaw danych wszystkich towarów oznaczonych sześciocyfrowym kodem HS, które mogą być powiązane z zakazem/ograniczeniem uwzględnionym w TARIC.

Zaleca się, aby organy celne przeprowadzały kontrole w zakresie zakazów i ograniczeń w następujący sposób:

- jeżeli wszystkie towary zidentyfikowane za pomocą ośmiocyfrowego kodu CN poniżej zgłoszonego sześciocyfrowego kodu HS są przedmiotem zakazu/ograniczenia, taki kod HS zostaje zablokowany, a zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 zostaje odrzucone, oraz
- jeżeli jedynie niektóre ośmiocyfrowe kody CN poniżej zgłoszonego sześciocyfrowego kodu HS wiążą się z zakazem/ograniczeniem, dane zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 zostaje oznaczone, a właściwe organy celne muszą przeprowadzić dodatkowe kontrole.

Zaleca się, aby taki sposób postępowania włączyć do krajowego systemu importu państw członkowskich za pomocą zautomatyzowanego rozwiązania opracowanego na potrzeby wdrożenia zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7 w celu zapewnienia automatycznej kontroli pod kątem zakazów/ograniczeń oraz szybkiego zwalniania takich towarów.

2.2.4. Który mechanizm poboru VAT?

Zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 można zastosować na potrzeby następujących mechanizmów poboru VAT:

- procedury importu lub IOSS (zob. pkt 3.1)

- uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu (zob. pkt 3.2) oraz
- standardowego mechanizmu poboru VAT (zob. pkt 3.3).

2.2.5. Który kod procedury?

Zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 należy stosować z kodem procedury „40 00”, jak określono w załączniku B do RW UKC:

„H7	Zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do przesyłki, która jest objęta zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009	40 00”

Przesyłki nie powinny kwalifikować się do zwolnienia z należności celnych przywozowych, jeżeli przed wprowadzeniem do obrotu zostały objęte inną procedurą celną. W związku z tym składowanie (w składzie celnym lub na wolnym obszarze celnym), z wyjątkiem czasowego składowania, jest niedozwolone, gdyż byłoby ono sprzeczne z wymogiem bezpośredniej wysyłki określonym w art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych.

Oznacza to, że towarów, które początkowo objęto procedurą składowania, nie można zgłaszać za pomocą zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7. Za pomocą tego zgłoszenia celnego można jednak zgłaszać towary objęte czasowym składowaniem lub procedurą tranzytu bezpośrednio po przybyciu lub przed przybyciem na obszar celny Unii. W obu tych przypadkach stosuje się kod procedury „40 00”.

2.2.6. Środki przejściowe

Środki przejściowe dla państw członkowskich

Art. 143a ust. 3 RD UKC stanowi, co następuje:

„Do dat aktualizacji krajowych systemów importu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, państwa członkowskie mogą postanowić, że zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podlega wymogom dotyczącym danych określonym w załączniku 9 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341”.

W tym celu można zastosować następujące zestawy danych:

- zestaw danych zawarty w zgłoszeniu uproszczonym, jak określono w załączniku 9 dodatek A tabela 7, lub
- standardowe zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu, jak określono w załączniku 9 dodatek C1 kolumna H.

2.3. Zgłoszenie celne zawierające pełny zestaw danych – kolumna H1

Do zgłaszania przywozu przesyłek o niskiej wartości do UE można nadal stosować standardowe zgłoszenie celne, które zawiera trzy razy więcej danych niż zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7. Ponadto w określonych okolicznościach (np. w przypadku wyrobów akcyzowych, towarów będących przedmiotem zakazów i ograniczeń itp.) zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H1 stanowi jedyny odpowiedni zestaw danych do celów dopuszczenia towarów do obrotu.

Należy jednak podkreślić, że ze względu na objętość preferowanym rozwiązaniem jest stosowanie w miarę możliwości zgłoszeń zawierających ograniczone zestawy danych, mając na uwadze ograniczenia dotyczące pojemności systemów informatycznych zarówno przewoźników ekspresowych i operatorów pocztowych, jak i krajowych organów celnych.

2.4. Stosowanie uprzednio złożonego zgłoszenia celnego jako deklaracji do czasowego składowania

W przypadku przywozu do UE przesyłek o niskiej wartości każda dodatkowa formalność może spowodować wzrost opłat za usługę i opóźnienie dostawy paczek. W przypadku takich konkretnych towarów zaleca się zatem łączenie określonych formalności związanych z ich wprowadzeniem.

W art. 192 RW UKC przewidziano możliwość uznania uprzednio złożonego zgłoszenia celnego za deklarację do czasowego składowania. Zakres zastosowania tego przepisu obejmuje wszystkie zestawy danych i nie ogranicza się do zgłoszeń celnych zawierających zestaw danych H7. Przepis ten stosuje się głównie w przypadkach, w których zgłoszenie celne składa osoba, która odpowiada również za przedstawienie towarów. Dzięki uprzednio złożonemu zgłoszeniu organy celne mogą przeprowadzić analizę ryzyka przed przybyciem towarów i w związku z tym zidentyfikować przesyłki wysokiego ryzyka oraz szybko zwolnić towary niskiego ryzyka bezpośrednio po ich przedstawieniu.

2.5. Inne (uproszczenia, pojedyncze złożenie)

Stosowanie zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7 jest dobrowolne i zależy od wyboru dokonanego przez osobę składającą zgłoszenie. Osoba ta zamiast tego zgłoszenia może wybrać zgłoszenie standardowe zawierające pełny zestaw danych lub uproszczone zgłoszenie celne. Ten drugi rodzaj zgłoszenia wymaga jednak wprowadzenia większej ilości danych niż zgłoszenie celne stosowane w odniesieniu do określonych przesyłek o niskiej wartości, tj. zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7.

W przypadku przesyłek pocztowych pozostaje możliwość stosowania zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H6.

Zastosowanie mają wszystkie wymogi dotyczące walidacji numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS, zapewnienia poboru VAT i zgłoszenia do systemu Surveillance.

2.5.1. Zgłoszenie uproszczone

Odprawę celną przesyłek o niskiej wartości można przeprowadzić, korzystając ze zgłoszenia uproszczonego, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w ramach UKC w odniesieniu do stosowania takiego uproszczenia.

W przypadku IOSS numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS należy wprowadzić w rubryce D. 13 16 000 000 w zestawie danych zawartym w zastosowanym zgłoszeniu celnym. Do dat aktualizacji krajowych systemów importu (tj. najpóźniej do końca 2022 r.) w odniesieniu do zgłoszenia uproszczonego obowiązują wymogi dotyczące danych określone w dodatku A do załącznika 9 do PRD. W takiej sytuacji numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS należy wprowadzić w polu 44 w zgłoszeniu celnym. W okresie przejściowym stosowanie zgłoszenia uproszczonego będzie zatem możliwe.

Państwom członkowskim stosującym zgłoszenie uproszczone przypomina się o możliwości przewidzianej w art. 167 ust. 1 lit. a) UKC i aby nie wymagały złożenia zgłoszenia uzupełniającego w przypadku zgłoszeń dotyczących przesyłek o niskiej wartości (zgodnie z art. 167 ust. 3 UKC).

Należy zauważyć, że zestaw danych w zgłoszeniu uproszczonym jest dostosowany do potrzeb tradycyjnych transakcji handlowych i zawiera znacznie więcej danych niż zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7. Jego stosowanie może zatem stanowić obciążenie zarówno dla zgłaszających, jak i dla organów celnych (w tym w związku z obowiązkiem przesłania danych do systemu nadzoru).

2.5.2. Wpis do rejestru zgłaszającego (WDRZ)

Wpis do rejestru zgłaszającego stanowi uproszczenie celne wymagające pozwolenia, którego można udzielić, jeżeli spełnione są określone warunki i kryteria określone w przepisach prawa celnego (art. 182 UKC). Oba rodzaje wpisu do rejestru zgłaszającego (tj. z przedstawieniem towarów i z uchyleniem wymogu przedstawienia towarów) można zastosować do celów zgłoszenia przesyłek o niskiej wartości do dopuszczenia do obrotu zgodnie z uregulowaniami szczególnymi i standardowym mechanizmem poboru VAT przy imporcie.

Takie uproszczenie nie jest właściwe w przypadku procedury IOSS, gdyż wymogi dotyczące walidacji numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS i comiesięcznej sprawozdawczości nie mogą zostać spełnione ani za pomocą WDRZ z przedstawieniem towarów, ani za pomocą WDRZ z uchyleniem wymogu przedstawienia towarów. Ponadto należy pamiętać, że w przypadku wpisu do rejestru zgłaszającego nie jest możliwe uchylenie obowiązku złożenia zgłoszenia uzupełniającego niezależnie od zastosowanego mechanizmu poboru VAT.

2.5.3. Odprawa scentralizowana

Należy zauważyć, że stosowanie odprawy scentralizowanej wymaga spełnienia szeregu warunków określonych w art. 179 UKC (np. wymogu posiadania pozwolenia w sytuacji, w której zaangażowane urzędy celne są zlokalizowane w dwóch różnych państwach członkowskich), a zgłoszenie celne należy złożyć w urzędzie celnym właściwym ze względu na miejsce siedziby posiadacza pozwolenia. To uproszczenie należy uznać za pojęcie odrębne od odprawy celnej przesyłek o niskiej wartości w ramach procedury IOSS, w przypadku której obowiązują inne zasady: nie ma obowiązku posiadania pozwolenia, a zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu można złożyć w dowolnym miejscu w UE, z tym że należy je złożyć w tym samym urzędzie celnym, w którym towary są przedstawiane organom celnym.

Jeżeli przesyłki o niskiej wartości są dopuszczane do obrotu w ramach procedury uregulowań szczególnych lub standardowego mechanizmu poboru VAT, zastosowanie ma art. 221 ust. 4 RW UKC, a urzędem, w który składa się zgłoszenie celne, jest „urząd celny znajdujący się w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów”, tj. w państwie członkowskim ostatecznego miejsca przeznaczenia towarów. Zastosowanie odprawy scentralizowanej jest zatem niezgodne z zasadami mającymi zastosowanie w tych dwóch scenariuszach.

Jeżeli chodzi o scenariusz dotyczący IOSS, odprawa scentralizowana przesyłek o niskiej wartości pozostaje poza zakresem tego projektu etapu 2 scentralizowanej odprawy dla importu w ramach UKC. Zasadność takiego ewentualnego przyszłego projektu nadal pozostaje do zbadania.

2.5.4. Pojedyncze złożenie zgłoszenia celnego i przywozowej deklaracji skróconej

Możliwość ta opiera się na zasadzie, zgodnie z którą dane wprowadzane do wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców w ICS2 mogą służyć dwóm różnym celom: spełnieniu obowiązków w zakresie przywozowej deklaracji skróconej i obowiązków w zakresie zgłoszenia celnego.

W kontekście dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości osoba składająca zgłoszenie przedstawia dane wyłącznie raz, na jak najwcześniejszym etapie, a następnie organy celne wykorzystują takie zgłoszenie do różnych celów w zależności od potrzeb. Oznacza to, że zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 składa się wraz z danymi zawartymi w przywozowej deklaracji skróconej za pomocą wspólnego interfejsu dla przedsiębiorców w ICS2 (pojedynczy punkt wprowadzenia).

Możliwości tej nie przewidziano jednak przed wdrożeniem wersji 2 ICS2 (zaplanowanym na dzień 1 marca 2023 r.), a nawet w tym przypadku taka możliwość jest bardzo wątpliwa, gdyż nie została szczegółowo dopracowana, w związku z czym na tym etapie nie przewiduje się jej uwzględnienia w wersji 2.

2.6. Odprawa celna przesyłek pocztowych

Wszystkie przesyłki pocztowe przywożone do UE niezależnie od ich wartości można zgłosić do dopuszczenia do obrotu za pomocą standardowego zgłoszenia celnego zawierającego pełny zestaw danych (zestaw danych H1) lub – gdy spełnione są warunki określone w art. 166 UKC – za pomocą zgłoszenia uproszczonego (zestaw danych I1).

Ponadto w poniżej tabeli przedstawiono możliwe uproszczone formalności w zakresie odprawy takich towarów w zależności od ich wartości:

Towary ≤150 EUR	Zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7 składane drogą elektroniczną	Od 1 lipca 2021 r.	- Towary objęte zwolnieniem celnym (art. 23 i 25 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych) - ∅ Zakazy i ograniczenia - Tylko procedura celna 40 00
	Zgłoszenie celne zgodnie z PRD – załącznik 9	Do dat aktualizacji krajowych systemów importu (najpóźniej do dnia 31.12.2022 r.)	- Państwo członkowskie może wybrać to alternatywne rozwiązanie, jeżeli zestaw danych H7 nie jest jeszcze dostępny

	W innej formie przez przedstawienie (CN22/23)	Do końca okresu wdrażania systemu kontroli importu 2 w ramach UKC (ICS2) (najpóźniej do 1 października 2021 r.)	- Państwo członkowskie przyznaje okres wdrażania i zezwala na stosowanie tego aktu - Towary objęte zwolnieniem celnym (art. 23 i 25 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych) - ∅ Zakazy i ograniczenia - ∅ Punkt kompleksowej obsługi importu lub uregulowania szczególne stosowane na potrzeby VAT - Dane przyjmowane przez organy celne
Towary w przesyłce pocztowej ≤1 000 EUR	Zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H6 składane drogą elektroniczną	Od dnia 1 maja 2016 r.	- ∅ Zakazy i ograniczenia - ∅ kod procedury 42/63
	W innej formie przez przedstawienie (CN22/23)	Do dat aktualizacji krajowych systemów importu (najpóźniej do dnia 31.12.2022 r.)	- Opcja niedostępna dla towarów w przesyłce pocztowej objętych art. 143a RD (towary ≤150 EUR) - Jeżeli państwo członkowskie zezwoliło na korzystanie z tej możliwości
Towary > 1 000 EUR	Zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H1 składane drogą elektroniczną	Od dnia 1 maja 2016 r.	
	Zgłoszenie celne zgodnie z PRD – załącznik 9	Do dat aktualizacji krajowych systemów importu (najpóźniej do dnia 31.12.2022 r.)	

2.6.1. Opis art. 144 RD UKC i ograniczonego zestawu danych w załączniku B kolumna H6

Ograniczony zestaw danych określony w art. 144 RD UKC można stosować do zgłaszania w celu dopuszczenia do obrotu towarów w przesyłce pocztowej o wartości nieprzekraczającej 1 000 EUR. Taka możliwość została wprowadzona w UKC i jest dostępna od dnia 1 maja 2016 r. Możliwość tę utrzymano, aby nie zaprzepaścić zmian zachodzących w niektórych państwach członkowskich, które już wprowadziły lub planują prowadzić takie uproszczenie.

Opis

Jak wskazano w poprzednim rozdziale, rezygnacja z progu VAT *de minimis* będzie wiązać się z wprowadzeniem wymogu złożenia zgłoszenia celnego w odniesieniu do wszystkich towarów, w tym towarów o wartości poniżej 22 EUR, które aktualnie operatorzy pocztowi zgłaszają za pomocą jakiejkolwiek innej czynności. W art. 144 RD UKC przewiduje się możliwość złożenia standardowego zgłoszenia celnego zawierającego ograniczony zestaw danych (H6), jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- zgłoszenie dotyczy wyłącznie towarów w przesyłkach pocztowych zgłaszanych przez operatorów pocztowych,
- towary nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń, oraz
- wartość towarów nie przekracza 1 000 EUR.

Stosowanie tego szczególnego zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu jest nieobowiązkowe, a operatorzy pocztowi sami podejmują decyzję, czy chcą skorzystać z tej możliwości.

Należy zauważyć, że po udostępnieniu zgłoszenia zawierającego zestaw danych H6 w krajowym systemie importu za pomocą tego zestawu danych będzie można zgłaszać wszystkie towary w przesyłce pocztowej o wartości nieprzekraczającej 1 000 EUR i niebędące przedmiotem zakazów i ograniczeń. Dotyczy to towarów objętych art. 143a RD UKC.

Okres przejściowy:

Przewidziano okres przejściowy na wdrożenie zgłoszenia celnego zawierającego ograniczony zestaw danych (kolumna H6) do dat aktualizacji krajowych systemów importu, a najpóźniej do 31 grudnia 2022 r. w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych innych niż towary objęte art. 143a RD UKC. W tym okresie towary w przesyłce pocztowej o wartości od 150,01 EUR do 1 000 EUR można zgłaszać do dopuszczenia do obrotu za pomocą jakiejkolwiek innej czynności. Oznacza to, że zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu uznaje się za złożone i przyjęte poprzez przedstawienie towarów organom celnym, pod warunkiem że towarzyszy im zgłoszenie CN22 lub CN23.

Decyzja o zezwoleniu na dokonanie zgłoszenia za pomocą jakiejkolwiek innej czynności w okresie przejściowym należy do państwa członkowskiego.

2.6.2. Okres przejściowy w przypadku operatora pocztowego – warunki i termin dokonania zgłoszenia za pomocą jakiejkolwiek innej czynności

Opis

Do końca okresu wdrażania wersji 1 ICS2 towary w przesyłkach pocztowych można zgłaszać za pomocą jakiejkolwiek innej czynności, z zastrzeżeniem pewnych warunków. Obejmuje to okres od dnia wejścia w życie pakietu dotyczącego VAT w handlu elektronicznym do dnia 1 października 2021 r.

Warunki te są następujące:

- organy celne zaakceptowały zastosowanie tej czynności i dane dostarczone przez operatora pocztowego;
- VAT nie jest deklarowany w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów importowanych z państw trzecich lub terytoriów trzecich (tj. IOSS) ani też przy zastosowaniu uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu określonych w tytule XII rozdział 7 tej dyrektywy;
- towary są objęte zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009;
- przesyłce towarzyszy zgłoszenie CN22 lub CN23.

Przykład:

Paczkę zawierającą podarunek, objętą zwolnieniem celnym na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych, zgłasza się do dopuszczenia do obrotu poprzez jej przedstawienie organom celnym z wykorzystaniem zgłoszenia CN23.

W odniesieniu do procesu zwrotu niedostarczonych paczek w okresie przejściowym można nadal stosować art. 220 ust. 2 RW, jeśli zwrot zostanie zaakceptowany przez organy celne danego państwa członkowskiego (najpóźniej do 1 października 2021 r.). W przypadku gdy przesyłki nie mogą zostać dostarczone odbiorcy (tj. importerowi), zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu dokonane przez przedstawienie organom celnym uznaje się za niezłożone, a towary uznaje się za objęte czasowym składowaniem do chwili ich zniszczenia, powrotnego wywozu lub rozdysponowania nimi w inny sposób zgodnie z art. 198 UKC.

2.6.3. Scenariusze odpraw celnych przesyłek pocztowych od dnia 1 lipca 2021 r.

2.6.3.1.Procedura IOSS

Proces odprawy celnej z wykorzystaniem IOSS opiera się na następujących zasadach:

- VAT jest płacony przez dostawców/podmioty uznawane za dostawców lub ich pośredników krajowym organom podatkowym państwa członkowskiego identyfikacji;
- przesyłki pocztowe można zgłaszać, korzystając z procedury IOSS, w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie przeznaczenia;
- w takich przypadkach niezbędne jest, aby operator pocztowy/organy celne w państwie członkowskim przeznaczenia mogły z łatwością rozpoznać, że przesyłki mają unijny status towarów zgłoszonych i dopuszczonych do obrotu z wykorzystaniem procedury IOSS;
- standardowy proces pocztowy obejmuje zazwyczaj pocztowe listy przewozowe (CN 37, CN 38, CN 41) i etykiety na pojemnikach (CN 34, CN 35, CN 36) z państwa wysyłki do państwa przeznaczenia, które jest zwykle państwem, w którym składa się zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu. Operator pocztowy tranzytu zwykle nie uczestniczy w procesie odprawy celnej do celów dopuszczenia do obrotu – scenariusz, w którym przesyłki nieunijne znajdują się w tym samym pojemniku co towary unijne (zgłoszone z wykorzystaniem procedury IOSS), jest bardzo mało prawdopodobny. Ponadto należy wziąć pod uwagę, że ITMATT wysyła się tylko do operatora pocztowego w państwie przeznaczenia, co oznacza, że o ile nie obowiązuje porozumienie między operatorami pocztowymi państwa pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, państwo tranzytu (w przypadku tranzytu) nie otrzyma komunikatu ITMATT, aby móc dokonać odprawy celnej towarów.

Przykład 1:

Towary wysłane przez USPS do miejsca przeznaczenia znajdującego się w Niemczech, przewożone drogą lotniczą do Luksemburga i drogą lądową do samego miejsca przeznaczenia w Niemczech, gdzie składa się zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu.

Każdej pojedynczej przesyłce zawierającej towary musi towarzyszyć formularz zgłoszenia celnego CN22 lub CN23. Towary przewozi się zgodnie z Konwencją Światowego Związku Pocztowego, a USPS przekazuje liniom lotniczym, które dostarczają te przesyłki pocztowe do Luksemburga, pocztowy list przewozowy na potrzeby transportu. W przypadku odcinka transportu z Luksemburga do Niemiec można wykorzystać albo pocztowy list przewozowy (z żółtymi etykietami), albo list przewozowy CMR (z procedurą T1).

Przypadek 1: POST Luxembourg nie uczestniczy w procesie tranzytu (tranzyt zamknięty)

- Deutsche Post musi mieć placówkę (posiadającą kod IMPC) w Luksemburgu, aby móc naklejać żółte etykiety. W tym przypadku przesyłki podlegają procedurze tranzytu pocztowego i muszą być opatrzone żółtą etykietą. Zazwyczaj w pojazdach ciężarowych wykorzystywanych do przewożenia przesyłek z punktu tranzytowego do miejsca przeznaczenia znajduje się kilka rodzajów towarów (nieunijnych i unijnych). Poszczególne rodzaje towarów muszą być przewożone oddzielnie w różnych pojemnikach. Aby przetransportować te przesyłki z Luksemburga do Niemiec, Deutsche Post w Luksemburgu sporządza pocztowy list przewozowy, który będzie zawierał informacje o wszystkich pojemnikach znajdujących się w pojeździe ciężarowym.
- Jeżeli przesyłki przekazuje się w Luksemburgu operatorowi innemu niż operator pocztowy, musi on rozpocząć procedurę tranzytu T1 w ramach systemu NCTS. Ponadto, aby przetransportować te przesyłki z Luksemburga do Niemiec, operator ten musi sporządzić list przewozowy CMR. Następnie po przybyciu przesyłki do Niemiec Deutsche Post musi wysłać do tego operatora komunikat, aby dopełnić formalności związanych z procedurą T1.

Przypadek 2: POST Luxembourg uczestniczy w procesie tranzytu (tranzyt otwarty)

- Przesyłki podlegają procedurze tranzytu pocztowego, a towary unijne i nieunijne muszą być umieszczone w różnych pojemnikach. POST Luxembourg nakleja żółte etykiety na pojemniki, które zawierają towary nieunijne i są objęte procedurą tranzytu. Następnie, aby przetransportować te przesyłki z Luksemburga do Niemiec, operator sporządza pocztowy list przewozowy, który będzie zawierał informacje o wszystkich pojemnikach znajdujących się w pojeździe ciężarowym.

W przypadku transportu do Niemiec w ramach procedury tranzytu pocztowego pojemnik – w chwili przedstawienia przez operatora pocztowego UE przy wprowadzeniu do UE – musi być opatrzony żółtą etykietą (zob. opis w Podręczniku dotyczącym procedur tranzytowych). Żółta etykieta stanowi dowód dla organów celnych w państwie członkowskim tranzytu i przeznaczenia, że towary są towarami nieunijnymi (nie zostały dopuszczone do obrotu).

Przykład 2:

Towary wysłane przez USPS do odbiorcy w Niemczech, lecz przeznaczone do odprawy celnej w Luksemburgu: transport drogą lotniczą do Luksemburga, odprawa celna w LU w ramach procedury IOSS oraz transport drogowy do miejsca przeznaczenia w Niemczech.

- Proces odprawy celnej może zostać przeprowadzony przez operatora pocztowego w pierwszym miejscu wprowadzenia do UE, poprzez złożenie zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7 (w stosownych przypadkach).

- Proces odprawy celnej może również zostać przeprowadzony przez operatora pocztowego w państwie tranzytu, tj. krajowego operatora pocztowego tego państwa lub przedstawiciela dowolnego operatora pocztowego UE posiadającego kod IMPC.

  We wszystkich przypadkach żaden operator nieposiadający kodu IMPC nie może dokonać odprawy przesyłek w państwie tranzytu na podstawie dokumentacji UPU.
- We wszystkich przypadkach, w których korzysta się z tranzytu, pocztowy list przewozowy i dane ITMATT będą obejmowały transport ze Stanów Zjednoczonych do Luksemburga i transport pocztowy ze Stanów Zjednoczonych kończy się w Luksemburgu, zaś dla transportu drogowego pocztą do Niemiec zostanie stworzony nowy transport pocztowy.
- Jeżeli towary dopuszczono do obrotu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie miejsca przeznaczenia towarów, powinno to umożliwić ich jednoznaczną identyfikację przez organy celne w państwie członkowskim przeznaczenia.
- Po tym etapie przesyłki pocztowe uznaje się za przesyłki wewnątrzunijne i przewozi do operatora pocztowego przeznaczenia w UE bez dodatkowej procedury celnej (bez naklejania żółtych etykiet).

Proces odprawy celnej towarów w pierwszym miejscu wprowadzenia przez operatora pocztowego jest możliwy wyłącznie wówczas, gdy jest objęty umową między operatorem z państwa tranzytu a urzędem pocztowym przeznaczenia ze względów operacyjnych (zob. art. 20 ust. 3 Konwencji Światowego Związku Pocztowego).

W każdym przypadku gdy odprawy celnej w celu dopuszczenia do obrotu nie dokonuje się w państwie przeznaczenia przesyłki, ale w innym państwie członkowskim, istotne jest, aby status towarów unijnych był łatwo rozpoznawalny w państwie przeznaczenia. Dotyczy to w szczególności przypadków, gdy na przesyłce znajduje się nadal oryginalna etykieta/oryginalny znaczek pocztowy państwa trzeciego, a wygląd przesyłki nie pozwala na ustalenie, czy zawiera ona towary unijne, czy nieunijne (tj. przypadków, gdy przesyłkę wysłał operator pocztowy z siedzibą w UE z Eksterytorialnego Urzędu Wymiany w państwie trzecim, wykorzystując znaczki pocztowe operatora z siedzibą w UE).

2.6.3.2.Procedura uregulowań szczególnych

Operator z państwa tranzytu powinien przestrzegać następującej procedury:

- należy nakleić żółte etykiety na każdym pojedynczym przedmiocie w przypadku scenariusza tranzytu otwartego albo na pojemnikach w przypadku scenariusza tranzytu zamkniętego;
- należy wysłać odpowiednie komunikaty EDI do operatora pocztowego przeznaczenia.

2.6.3.3.Standardowy mechanizm poboru VAT

Proces mający zastosowanie w ramach procedury standardowej jest taki sam jak proces opisany w pkt 2.6.3.2. w odniesieniu do uregulowań szczególnych.

3. MECHANIZMY POBORU VAT

3.1. PROCEDURA IOSS

3.1.1. Główna koncepcja i opis procesu

Główna koncepcja

Od dnia 1 lipca 2021 r. wszystkie towary o niskiej wartości importowane do UE będą podlegały VAT. W odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów importowanych z państw trzecich lub terytoriów trzecich do UE opracowano procedurę szczególną dotyczącą deklarowania i zapłaty VAT z tytułu sprzedaży na odległość importowanych towarów, tzw. punkt kompleksowej obsługi importu (IOSS).

W poniższym wyjaśnieniu przedstawiono w skrócie procedurę IOSS, aby przybliżyć podstawowe pojęcia i sposób funkcjonowania tego systemu. Aby w pełni zrozumieć procedurę, należy zapoznać się z sekcją 4.2 not wyjaśniających dotyczących VAT, która zawiera m.in. informacje o tym, które transakcje są objęte procedurą i kto może z niej korzystać, oraz o sposobie jej funkcjonowania.

Korzystanie z tej procedury szczególnej (IOSS) przez sprzedającego nie jest obowiązkowe. W kontekście niniejszych wytycznych termin „sprzedający" może odnosić się do dostawców, właściwych dostawców i podmiotów uznawanych za dostawców (operatorów interfejsu elektronicznego) w zależności od kontekstu. Ponadto, aby tacy sprzedający mogli korzystać z procedury IOSS, konieczne może być wyznaczenie pośrednika.

Aby móc korzystać z IOSS, podatnik lub jego pośrednik musi zarejestrować się w IOSS; otrzyma wówczas numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS. Szczegółowe informacje na temat osób, które mogą korzystać z IOSS, można znaleźć w pkt 4.2.4 i 4.2.5 not wyjaśniających dotyczących VAT. Szczegółowe informacje na temat procesu rejestracji można znaleźć w przewodniku dotyczącym punktu kompleksowej obsługi. Po podjęciu decyzji o korzystaniu z IOSS sprzedający jest zobowiązany do zadeklarowania całej swojej sprzedaży importowanych towarów o niskiej wartości na odległość konsumentom w całej UE przy użyciu numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS. Kontrolę w celu zapewnienia, aby sprzedający pobrał VAT w ramach IOSS z tytułu całej sprzedaży towarów o niskiej wartości konsumentom w UE, przeprowadzają organy podatkowe państwa członkowskiego identyfikacji.

Zakres procedury szczególnej (IOSS) jest ograniczony do sprzedaży na odległość towarów w przesyłkach, których wartość rzeczywista w chwili dostawy nie przekracza 150 EUR,

importowanych z terytorium trzeciego lub państwa trzeciego do UE. Towary podlegające akcyzie są wyłączone z IOSS (zwykle alkohol lub wyroby tytoniowe zgodnie z art. 2 ust. 3 dyrektywy VAT).

Bardziej szczegółowy opis zakresu IOSS znajduje się w pkt 4.2.3 not wyjaśniających dotyczących VAT. Ponadto podsumowanie dotyczące zakresu IOSS i uregulowań szczególnych oraz zgłoszenia celnego typu H7 znajduje się w *załączniku 1*.

Opis procesu

Zasadniczo IOSS funkcjonuje następująco:

- Sprzedający rejestruje się dla celów VAT w jednym państwie członkowskim, nalicza i pobiera VAT z tytułu sprzedaży na odległość towarów wysyłanych/transportowanych do konsumentów w UE oraz deklaruje i odprowadza ten VAT do państwa członkowskiego identyfikacji, które następnie rozdziela go między państwa członkowskie przeznaczenia towarów.

- Towary te zwalnia się następnie z VAT przy ich imporcie do UE. Organy celne państwa członkowskiego importu sporządzają miesięczne zestawienie wartości importu przypadających na numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS i udostępniają je administracji podatkowej państwa członkowskiego identyfikacji.

Na poniższym schemacie przedstawiono ogólny zarys procedury IOSS[11]:

[11] Należy zauważyć, że jest to scenariusz uproszczony; istnieją różne rozwiązania alternatywne (np. płatności można dokonać również przy dostawie).

Import towarów z państw trzecich lub terytoriów trzecich

W przypadku sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich w ramach IOSS zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego występuje, a VAT staje się wymagalny, w chwili dostawy (kiedy płatność zostaje przyjęta).
W celu uniknięcia podwójnego opodatkowania import zgłoszonych towarów z ważnym numerem identyfikacyjnym VAT na potrzeby IOSS jest zwolniony z VAT. Zgłoszenie celne (H1, H6, H7 lub I1) z ważnym numerem identyfikacyjnym VAT na potrzeby IOSS oraz kodem procedury dodatkowej „F48" należy traktować jako „wniosek" o zwolnienie z VAT przy imporcie. Organy celne przeprowadzą kontrole w celu sprawdzenia, czy spełniono warunki importu zwolnionego z VAT oraz, w stosownych przypadkach, warunki stosowania szczególnego zgłoszenia celnego. Jeżeli nie spełniono jednego z warunków, zgłoszenie celne musi zostać odrzucone[12] (np. w przypadku nieważnego numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS) lub musi zostać zmienione przez zgłaszającego (np. w przypadku zaniżenia wartości przy wartości rzeczywistej nadal nieprzekraczającej 150 EUR).

[12] Art. 172 UKC stanowi, że można przyjmować jedynie zgłoszenia celne spełniające warunki określone w rozdziale 2 UKC. Wymogi te dotyczą informacji niezbędnych do zastosowania przepisów związanych z procedurą celną, do której towary zostały zgłoszone.

Przykłady stosowania art. 143a RD UKC:

Dopuszczenie do obrotu w państwie członkowskim A paczki IOSS zawierającej dwie koszulki zamówione przez internet, o wartości 30 EUR każda, których miejsce przeznaczenia znajduje się w państwie członkowskim B. Ważny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS podany jest w D. 13 16 000 000, a kody procedury dodatkowej C07 i F48 w D. 11 10 000 000. Towary nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń.

3.1.2. Odpowiedzialność podmiotów w ramach procedury IOSS

W przepisach dotyczących VAT w handlu elektronicznym przewidziano odpowiedzialność podatnika korzystającego z IOSS (lub w stosownych przypadkach jego pośrednika)[13] za pobór i zapłatę VAT z tytułu sprzedaży importowanych towarów na odległość oraz obowiązek składania przez niego deklaracji VAT na potrzeby IOSS. Pośrednik na potrzeby IOSS jest innym pojęciem niż zgłaszający lub jego przedstawiciel zaangażowany w dopuszczenie towarów do obrotu w UE.

Zobowiązanie wynikające z ceł spoczywa na zgłaszającym, który dokonał zgłoszenia celnego, i zależy od rodzaju przedstawicielstwa. W przypadku przedstawicielstwa bezpośredniego odpowiedzialność przedstawiciela jest ograniczona zgodnie z art. 18 UKC, ponieważ zgłaszający jest osobą reprezentowaną.

W przypadku przedstawicielstwa pośredniego przedstawiciel staje się zgłaszającym i odpowiada solidarnie z osobą reprezentowaną.

Importer może również dokonać odprawy celnej towarów bezpośrednio, tj. nie korzystając z pomocy przedstawiciela celnego; wówczas sam jest zgłaszającym.

3.1.3. Numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS

1. *Czy istnieje możliwość powiązania przesyłki z niepowtarzalnym identyfikatorem, lotniczym listem przewozowym, niepowtarzalnym numerem przesyłki lub niepowtarzalnym numerem transakcji wygenerowanym przez operatora interfejsu elektronicznego?*

W zgłoszeniu celnym istnieje możliwość zamieszczenia informacji o niepowtarzalnym identyfikatorze wygenerowanym przez właściwego sprzedającego/operatora interfejsu elektronicznego (D. 12 08 000 000 Numer referencyjny/UCR – fakultatywny w przypadku przedsiębiorcy), który w tym kontekście może zazwyczaj przyjmować formę numeru zamówienia lub niepowtarzalnego numeru przesyłki. Informacje te można wykorzystać w działaniach poaudytowych. Ponadto przesyłkę identyfikuje się zawsze na podstawie numeru referencyjnego dokumentu przewozowego. Jeżeli operator interfejsu

[13] Art. 369l–369x dyrektywy VAT.

elektronicznego zna numer referencyjny dokumentu przewozowego, można łatwo ustalić związek między dostawą (transakcją handlową) a importem towarów.

2. *Czy operator interfejsu elektronicznego może być zaangażowany w przepływ danych do organów celnych, tj. wysyłanie danych elektronicznych dotyczących przesyłek bezpośrednio przewoźnikowi lub organom celnym?*

Jeżeli operator interfejsu elektronicznego sam składa zgłoszenie celne, numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS można przekazać bezpośrednio organom celnym UE w zgłoszeniu celnym. Nie jest możliwe tylko przesłanie numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS przez operatorów interfejsu elektronicznego organom celnym UE importu bez złożenia zgłoszenia celnego. W perspektywie średnioterminowej Komisja Europejska pracuje jednak nad wprowadzeniem bezpośredniej wymiany informacji między operatorami interfejsów elektronicznych/dostawcami a organami celnymi.

3. *Co się dzieje, gdy w zgłoszeniu celnym brakuje numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS lub jest on nieważny?*

Organy celne elektronicznie sprawdzają numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS zawarty w zgłoszeniu celnym, potwierdzając jego obecność i ważność w ewidencji numerów identyfikacyjnych VAT na potrzeby IOSS. Ta baza danych będzie zawierać wszystkie numery identyfikacyjne VAT na potrzeby IOSS przypisane przez wszystkie państwa członkowskie oraz daty rozpoczęcia i zakończenia ich ważności.

Zgłaszający mogą sprawdzić jedynie obecność numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS. Nie mogą sprawdzić jego ważności, ponieważ sami nie mają dostępu do bazy danych numerów identyfikacyjnych VAT na potrzeby IOSS. Jedynie organy celne państw członkowskich mają dostęp do tej bazy danych za pośrednictwem swoich krajowych systemów importu.

Więcej szczegółowych informacji na temat zgłaszającego znajduje się w pkt 2.2.2. Sprzedający/operator interfejsu elektronicznego będzie musiał przekazać ten numer importerowi (tj. odbiorcy) lub swojemu przedstawicielowi celnemu.

W przypadku gdy numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS podany w zgłoszeniu celnym jest nieważny lub w ogóle go nie podano, nie można skorzystać z procedury importu, a zwolnienie z VAT nie może zostać przyznane. W konsekwencji organy celne pobiorą VAT przy imporcie.

Odpowiedzialność za podanie ważnego numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS spoczywa na sprzedającym/operatorze interfejsu elektronicznego. Zgłoszenie celne zawierające nieważny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS zostanie odrzucone i konieczne będzie złożenie nowego zgłoszenia celnego w celu wykorzystania

uregulowań szczególnych lub standardowego mechanizmu poboru VAT oraz zgłoszenie tych towarów we właściwym organie celnym.

Jeżeli jednak nieprawidłowy numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS wynika z błędu pisarskiego, zgłaszający może nadal wystąpić z wnioskiem o zwolnienie z VAT w ramach IOSS w nowym zgłoszeniu celnym, o ile dysponuje prawidłowym numerem identyfikacyjnym VAT na potrzeby IOSS (błąd we wniosku przekazanym pierwotnie).

4. *Czy osoby dokonujące zgłoszenia celnego mogą korzystać z ograniczonej odpowiedzialności przewidzianej w art. 5c rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT?*

Przepisy art. 5c rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT mają zastosowanie wyłącznie do operatorów interfejsu elektronicznego, o których mowa w art. 14a dyrektywy VAT. Nie mają one w założeniu obejmować obowiązków celnych.

Wprowadzenie podobnego przepisu ochronnego do przepisów prawa celnego wymagałoby zmiany UKC.

3.1.4. Próg 150 EUR

5. *Co się stanie, jeśli organy celne uznają, że wartość towarów, w przypadku których skorzystano z IOSS, jest zaniżona, a prawidłowa wartość rzeczywista przekracza 150 EUR? W czyim imieniu składa się zgłoszenie przywozowe?*

W niektórych sytuacjach wartość rzeczywista może przekroczyć próg 150 EUR, mimo że osoba zainteresowana działała w dobrej wierze, np. przekroczenie może wynikać z wahań kursów wymiany walut (zob. pkt 3.1.5), przesyłek wiązanych (zob. pkt 3.1.6) itp.

W sytuacjach, w których po przedstawieniu towarów organom celnym organy te mają uzasadnione podejrzenie, że wartość rzeczywista przekracza 150 EUR (np. błędne ustalenie ceny lub celowe zaniżenie wartości przez dostawcę), to organy celne państwa członkowskiego przywozu będą musiały pobrać VAT z tytułu importu i należności celne przy odprawie celnej towarów, nawet jeśli towary zgłoszono w ramach IOSS (np. konsument zapłacił już VAT dostawcy lub operatorowi interfejsu elektronicznego). Będzie to miało miejsce w szczególności w sytuacjach, w których procedury weryfikacji zgodnie z art. 140 RW UKC ostatecznie nie doprowadzą do potwierdzenia zadeklarowanej wartości transakcyjnej.

W takiej sytuacji, jeśli państwo członkowskie, w którym zgłoszono do dopuszczenia do obrotu towary objęte IOSS, jest inne niż państwo członkowskie, do którego towary są transportowane/wysyłane, towary zostaną odprawione zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do przesyłek o wartości przekraczającej 150 EUR.

Zgłaszający/jego przedstawiciel złoży nowe zgłoszenie przywozowe, wykorzystując zestaw danych H1 lub, w stosownych przypadkach, H6 lub I1. Jeżeli importer przyjmuje dostawę towarów, powinien zapłacić na rzecz organów celnych VAT z tytułu importu i, ewentualnie, należności celne. Następnie zgłaszający występuje o unieważnienie poprzedniego zgłoszenia celnego (zob. szczegółowe informacje w rozdziale 5).

Importer może jednak odmówić przyjęcia towarów, w którym to przypadku zastosowanie mają zwykłe praktyki i formalności celne.

W obu przypadkach importer może skontaktować się z dostawcą lub operatorem interfejsu elektronicznego, aby odzyskać VAT (i ewentualnie wartość towarów w przypadku nieprzyjęcia) zapłacony nieprawidłowo w chwili dostawy. W tym celu konsument może wykorzystać dowód zapłaty na rzecz organów celnych lub decyzję organu celnego dotyczącą zniszczonych lub porzuconych towarów. Faktyczny dowód zależy od tego, czy towary zostały przejęte przez importera (tj. odbiorcę). Jeżeli istotnie tak jest i importer zapłacił ponownie obliczoną kwotę VAT oraz w stosownych przypadkach należności celne, wówczas wykorzysta on decyzję celną o zwolnieniu towarów i zapłacie VAT jako podstawę wystąpienia o zwrot od dostawcy lub operatora interfejsu elektronicznego. Jeżeli odmówi on przyjęcia towaru, wówczas następuje zwrot towaru i zasadniczo dostawca nie powinien wymagać żadnego dodatkowego dowodu oprócz dowodu eksportu.

Jeżeli VAT pobiera się przy imporcie towarów, danej dostawy towarów nie należy uwzględniać w deklaracji VAT na potrzeby IOSS. Na podstawie dowodu zapłaty dokonanej przez konsumenta na rzecz organów celnych, dostawca, operator interfejsu elektronicznego lub pośrednik może skorygować swoją deklarację VAT na potrzeby IOSS oraz ewidencję.

Bardziej szczegółowe informacje dotyczące mających zastosowanie formalności celnych znajdują się w pkt 2.2.3 niniejszego dokumentu.

6. W jaki sposób mam sprawdzić, czy wartość towarów nie jest zaniżona?

Sprawdzaniem wartości importowanych towarów zajmują się organy celne państw członkowskich importu, stosując kryteria oceny ryzyka, w szczególności w przypadku gdy uzasadnione wątpliwości wynikające z rażąco niskich cen wymagają wszczęcia procedur weryfikacji zgodnie z art. 140 RW UKC. Przeprowadzając ocenę ryzyka, funkcjonariusze celni biorą pod uwagę kilka czynników, przy czym wartość towarów jest tylko jednym z nich.

7. *Co się stanie, jeśli wartość towarów jest zaniżona, ale skorygowana wartość rzeczywista nie przekracza 150 EUR?*

Z punktu widzenia organów celnych warunki korzystania ze zgłoszenia przywozowego przy zestawie danych H7 są w dalszym ciągu spełnione. Należy jednak zmienić zgłoszenie celne w odniesieniu do wartości rzeczywistej zgodnie z procedurą opisaną w pkt 2.2.3.

W tej sytuacji import towarów o niskiej wartości powinien nadal być objęty zwolnieniem z VAT przy imporcie, pod warunkiem że w zgłoszeniu celnym wymieniono ważny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS i spełniono warunki korzystania z IOSS. Towary zostaną dopuszczone do obrotu bez płatności dodatkowego VAT na rzecz organów celnych (poprawną kwotę VAT należy zgłosić w deklaracji VAT na potrzeby IOSS i musi ona zostać zapłacona przez dostawcę lub operatora interfejsu elektronicznego, bezpośrednio lub poprzez wyznaczonego w tym celu pośrednika). Dodatkowy VAT zostanie odzyskany w ramach współpracy administracyjnej między organami celnymi a organami podatkowymi.

W takiej sytuacji zgłaszający w organach celnych nie powinien być zobowiązany do zapłaty dodatkowego VAT, chyba że szczególne okoliczności, np. udział w oszustwie, oraz mające zastosowanie przepisy krajowe uzasadniają odpowiedzialność zgłaszającego.

8. *W przypadku korzystania z IOSS, kto jest zobowiązany do zapłaty dodatkowego VAT (jak również kar i odsetek) w przypadku wykrycia zaniżenia wartości po zwolnieniu towarów?*

Organy podatkowe przeprowadzą audyt po zwolnieniu towaru, sprawdzając deklarację VAT na potrzeby IOSS oraz ewidencję sprzedającego. W tej sytuacji jedyną osobą zobowiązaną do zapłaty dodatkowego VAT (jak również kar i odsetek) po zwolnieniu towarów z wykorzystaniem IOSS jest dostawca, podmiot uznawany za dostawcę lub pośrednik. Zgłaszający może ostatecznie również zostać zobowiązany do zapłaty, jeśli czynnie uczestniczy w oszustwie.

9. *Co się dzieje, jeśli wartość towarów w chwili przedstawienia ich organom celnym jest inna niż wskazana w dokumentach towarzyszących towarom (np. w chwili zakupu towary były objęte promocją/obniżką)?*

Wartość rzeczywista przy imporcie to cena netto płacona przez konsumenta w chwili dostawy (tj. w chwili, gdy przyjęto płatność od konsumenta), przedstawiona w dokumencie towarzyszącym towarom (tj. fakturze handlowej). W przypadku wątpliwości organy celne mogą zażądać od konsumenta (tj. importera) dowodu płatności przed zwolnieniem towarów do obrotu.

3.1.5. Kurs wymiany

W przypadku gdy dostawca/operator interfejsu elektronicznego zdecyduje się na procedurę importu, w ramach IOSS należy zgłosić wszystkie przypadki sprzedaży na odległość importowanych towarów, których wartość nie przekracza 150 EUR. IOSS, ze wszystkimi związanymi z nim korzyściami, nie ma jednak zastosowania do sprzedaży towarów, których wartość przekracza 150 EUR. W celu ustalenia, czy IOSS ma zastosowanie do konkretnej sprzedaży, dostawca/operator interfejsu elektronicznego musi zastosować kurs wymiany określony w art. 91 ust. 2 dyrektywy VAT (np. dzienny kurs wymiany Europejskiego Banku Centralnego) mający zastosowanie w dniu przyjęcia płatności, niezależnie od tego, kiedy towary zostaną faktycznie przywiezione do UE.

Przy przywozie próg 150 EUR podlega ponownemu sprawdzeniu na potrzeby celne, tym razem przy użyciu kursu wymiany mającego zastosowanie do określenia wartości celnej, tj. kursu wymiany obowiązującego w chwili przywozu. Wartość tę ustala się w poprzednim miesiącu i ma ona zastosowanie do wszystkich produktów przywożonych w bieżącym miesiącu.

W celu uniknięcia sytuacji, w której cena wynosząca poniżej 150 EUR w chwili dostawy przekroczyłaby próg 150 EUR przy przywozie, zaleca się, aby sprzedający/operator interfejsu elektronicznego korzystający z IOSS podawał na fakturze towarzyszącej przesyłce cenę w EUR określoną w chwili przyjęcia płatności za towary. Wartość ta byłaby wówczas akceptowana przez organy celne przy imporcie towarów do UE i w związku z tym umożliwiłaby zapobieganie ewentualnemu podwójnemu nałożeniu VAT przy imporcie.

W przypadku gdy w państwie członkowskim importu obowiązuje waluta inna niż euro, zaleca się, aby państwo członkowskie przyjęło kwotę zadeklarowaną w euro na fakturze, jak przewidziano powyżej, zarówno na potrzeby celne, jak i podatkowe. Jeżeli jednak na fakturze nie wskazano ceny w EUR, organy celne muszą zastosować kurs wymiany obowiązujący w chwili importu.

Przykład:

Sprzedaż na odległość towarów, których miejscem przeznaczenia są Niemcy, wprowadzanych do UE przez Polskę, gdzie są one zgłaszane do dopuszczenia do obrotu, w ramach procedury IOSS. Kwota na fakturze towarzyszącej przesyłce jest wyrażona w euro, a polskim organom celnym zaleca się przyjęcie wartości w euro.

W przypadku gdy kwota na fakturze jest wyrażona w walucie obcej/walucie państwa niebędącego członkiem UE i przy imporcie przeliczenie mieści się w granicach 150 EUR, zaleca się, aby organy celne przyjęły odpowiednią strategię dotyczącą monitorowania wartości rzeczywistej wynoszącej 150 EUR. Zob. rozdział 4 pytanie 21 w notach wyjaśniających dotyczących VAT.

3.1.6. Grupowanie przesyłek

Istnieją dwa możliwe scenariusze łączenia zamówień w kontekście IOSS:

(i) wiele zamówień złożonych przez tego samego konsumenta, które zgrupowano w pojedynczej przesyłce oraz

(ii) wiele zamówień złożonych przez różnych konsumentów, które zgrupowano w przesyłce skonsolidowanej.

Jeżeli sprzedający wysyłają zamówienia, o których mowa w ppkt (i), w pojedynczej przesyłce, wówczas cała przesyłka podlega jednemu zgłoszeniu celnemu. W tym przypadku osoba wysyłająca towary powinna mieć świadomość, że organy celne nałożą należności celne i VAT przy imporcie na całą wartość przesyłki, jeśli przekracza ona 150 EUR. W tym przypadku dostawca/operator interfejsu elektronicznego będzie musiał zwrócić konsumentowi VAT zapłacony w ramach IOSS na podstawie dowodu zapłaty VAT oraz ewentualnych należności celnych uiszczonych na rzecz organów celnych. Dostawca/operator interfejsu elektronicznego będzie mógł dokonać korekty swojej deklaracji VAT na potrzeby IOSS (jeśli została już przedłożona) w celu odzwierciedlenia faktu, że VAT nie jest już należny w ramach IOSS. Dostawca/operator interfejsu elektronicznego powinien również przechowywać ten dowód zapłaty VAT przez konsumenta w swojej ewidencji.

W przypadku importu o niskiej wartości, który ułatwia ich platforma, operatorzy interfejsu elektronicznego zasadniczo nie mają wglądu w praktyki dotyczące grupowania i nie mogą ich zweryfikować, jeśli podlegają one w całości kontroli właściwego sprzedającego.

W takim przypadku od operatora interfejsu elektronicznego wymaga się zatem dokonania pewnych rozsądnych założeń, np. gdy ten sam konsument zamawia w tym samym czasie wiele towarów od tego samego dostawcy, operator interfejsu elektronicznego będzie zakładać, że towary te będą stanowiły pojedynczą przesyłkę. Gdy tego samego dnia ten sam konsument składa kilka różnych zamówień, operator interfejsu elektronicznego będzie zakładać, że towary należące do poszczególnych zamówień będą stanowiły oddzielne przesyłki.

W przypadku scenariusza, o którym mowa w ppkt (ii), w sprawie C-7/08 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przesyłki łączne, których całkowita wartość rzeczywista przekracza 150 EUR, ale z których każdy towar ujęty oddzielnie przedstawia niewielką wartość, można dopuścić do obrotu ze zwolnieniem z należności celnych przywozowych, pod warunkiem że każda paczka wchodząca w skład przesyłki łącznej jest zaadresowana indywidualnie do odbiorcy znajdującego się w UE.

Oznaczałoby to, że jeśli przesyłka kwalifikuje się do IOSS na poziomie zamówienia i jest wysłana do odbiorcy w indywidualnie oznakowanym opakowaniu, ale połączona w większą paczkę z innymi paczkami zaadresowanymi do różnych odbiorców, a w zgłoszeniu celnym podano ważny numer identyfikacyjny IOSS, obowiązuje zwolnienie z VAT przy imporcie.

Biorąc pod uwagę, że informacje o importerach muszą być podawane na poziomie nagłówka zgłoszenia, rozwiązanie to wymagałoby złożenia tylu zgłoszeń celnych, ilu jest importerów (odbiorców indywidualnych).

Organy celne mogą jednak przeprowadzać weryfikacje w celu oceny, czy zamówienie lub przesyłka zostały sztucznie podzielone w celu skorzystania ze zwolnienia celnego – wówczas cło również będzie pobierane.

3.1.7. Zwrot towarów objętych IOSS

Formalności celne mające zastosowanie w przypadku zwrotu towarów opisano w rozdziale 4 „Formalności wywozowe i formalności związane z powrotnym wywozem dotyczące przesyłek o niskiej wartości" oraz w rozdziale 5 „Unieważnienie zgłoszenia celnego".

Jeżeli przedmiot został skutecznie dostarczony importerowi, który następnie zdecyduje się zwrócić go sprzedającemu, proces będzie zależał od instrukcji dotyczących zwrotu, jakie konsument uzyska od właściwego sprzedającego.

Sprzedający zwróci konsumentowi (tj. importerowi) VAT w ramach zwrotu wartości towarów. Spowoduje to korektę okresowej deklaracji VAT na potrzeby IOSS oraz ewidencji podatnika korzystającego z IOSS lub jego pośrednika, a dowód zwrotu musi być przechowywany w ewidencji.

Zdarzają się sytuacje, w których importowane towary są wadliwe, ale sprzedawca pozwala importerowi zatrzymać je zamiast dokonywać zwrotu, a następnie wysyła nowe towary.

Z punktu widzenia organów celnych oznacza to dwa zgłoszenia celne do dopuszczenia do obrotu, ponieważ każde z nich dotyczy innych towarów, które zostaną dopuszczone do obrotu na jednolitym rynku. Procedura VAT powinna odzwierciedlać obecną sytuację w zakresie zamiany towarów.

3.1.8. Sprawozdawczość miesięczna:

Główna koncepcja

W celu monitorowania prawidłowego stosowania numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS oraz w celu zapobiegania nielegalnemu importowi towarów podlegających zwolnieniu z VAT w ramach IOSS, w dyrektywie VAT wprowadzono szczególny środek kontroli. Od państw członkowskich wymaga się sporządzania miesięcznego sprawozdania dotyczącego całkowitej wartości towarów objętych IOSS przywożonych do tego państwa członkowskiego w danym miesiącu ze wskazaniem całkowitej wartości importu przypadającej na numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS. Takie sprawozdanie należy udostępnić organowi podatkowemu właściwego

państwa członkowskiego identyfikacji, który może wykorzystać sprawozdania jako dodatkowe narzędzie nadzoru do porównania wskazanych w nich kwot z treścią deklaracji VAT na potrzeby IOSS. Osoby dokonujące zgłoszenia celnego nie mają obowiązku sporządzania miesięcznego sprawozdania.

Unijny system Surveillance monitoruje import określonych towarów na jednolity rynek Unii i ich eksport z tego rynku pod kątem ilości lub wartości i będzie wykorzystywany do wypełnienia spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku comiesięcznego sporządzania wykazu w ramach IOSS.

System Surveillance jest obsługiwany przez DG TAXUD. Źródłami danych pierwotnych w systemie Surveillance są zgłoszenia celne przywozowe i wywozowe obsługiwane przez krajowe systemy przetwarzania zgłoszeń celnych.

Jak to działa?

Państwa członkowskie w regularnych odstępach czasu przesyłają do systemu Surveillance odpowiednie dane zawarte w zgłoszeniu celnym do dopuszczenia do obrotu. W systemie Surveillance informacje te są konsolidowane i przekształcane w dane, które można wykorzystać do celów sprawozdawczości i analizy.

W przypadku IOSS państwa członkowskie muszą przechowywać i udostępniać innym państwom członkowskim całkowitą wartość towarów zwolnionych z VAT w ramach IOSS, które dopuszczono do obrotu w tym państwie członkowskim w danym miesiącu. Wartości należy podać dla każdego numeru identyfikacyjnego VAT na potrzeby IOSS. Zapewnia to właściwym organom podatkowym państw członkowskich możliwość przeprowadzania kontroli krzyżowych podstawy opodatkowania VAT wynikającej z danych zawartych w zgłoszeniu celnym z wartościami zgłoszonymi w deklaracjach VAT na potrzeby IOSS.

3.2. UREGULOWANIA SZCZEGÓLNE

3.2.1. Główna koncepcja i opis procesu (kompleksowy przepływ)

Główna koncepcja

Zakres uregulowań szczególnych ogranicza się do importu towarów w przesyłkach, których wartość rzeczywista nie przekracza 150 EUR i których wysyłka lub transport kończy się w państwie członkowskim importu. Towary podlegające akcyzie są wyłączone ze stosowania uregulowań szczególnych. Więcej szczegółowych informacji na temat zakresu znajduje się w rozdziale 4 pkt 4.3.3 not wyjaśniających dotyczących VAT.

Celem uregulowań szczególnych jest uproszczenie poboru VAT z tytułu importu w przypadku przesyłek o niskiej wartości przywożonych do UE, gdy nie korzysta się z

IOSS. Stosowanie uregulowań szczególnych jest jednak fakultatywne dla osoby zgłaszającej towary w imieniu odbiorcy (tj. importera).

Należy zwrócić uwagę na fakt, że **VAT nie jest uznawany za należność celną przywozową w rozumieniu art. 5 pkt 20 UKC. Do przywozu przesyłek o niskiej wartości mają zastosowanie formalności celne ustanowione w UKC. Obowiązek opłacenia VAT z tytułu importu określono jednak w art. 369z dyrektywy VAT; podatek ten oblicza się i pobiera zgodnie z zasadami określonymi w art. 369zb ust. 1 i 2. Przepisy te stanowią, że do zapłaty VAT z tytułu importu zobowiązana jest osoba, dla której towary są przeznaczone. Przepis ten powinien zostać transponowany w tym sensie do krajowych przepisów państw członkowskich dotyczących VAT.**

Opis procesu

Informacje na temat przebiegu procesu z wykorzystaniem uregulowań szczególnych przedstawiono na poniższym schemacie.

Uregulowania szczególne można stosować tylko wtedy, gdy państwo członkowskie przeznaczenia towarów i państwo członkowskie przywozu jest tym samym państwem, tj. gdy miejsce przeznaczenia towarów przeznaczonych dla importera znajduje się w państwie członkowskim, w którym towary są dopuszczone do obrotu. Jest to konieczne z uwagi na fakt, że VAT staje się należny w państwie członkowskim importu, a państwo to nie może pobrać VAT obowiązującego w innym państwie członkowskim.

Podobnie urzędem celnym właściwym do zgłaszania do dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości, gdy stosuje się uregulowania szczególne, jest urząd celny w państwie członkowskim miejsca przeznaczenia (art. 221 ust. 4 RW UKC).

Zgodnie z art. 201 dyrektywy VAT w chwili importu do zapłaty VAT z tytułu importu może być zobowiązana dowolna osoba lub osoby wyznaczone lub uznane za zobowiązane do zapłaty VAT przez państwo członkowskie importu. W praktyce zobowiązanie do zapłaty VAT z tytułu importu spoczywa zasadniczo na odbiorcy (tj. importerze).

VAT staje się należny tylko wówczas, gdy został skutecznie pobrany od odbiorcy (tj. importera), co ma na celu uniknięcie uciążliwych procedur zwrotu w przypadku braku możliwości dostarczenia towarów lub odmowy ich przyjęcia przez odbiorcę (tj. importera). Osoba korzystająca z uregulowań szczególnych (zazwyczaj operatorzy pocztowi, przewoźnicy ekspresowi, przedstawiciele celni i podobne podmioty gospodarcze, o ile właśnie te osoby przedstawiły towary organom celnym) musi prowadzić ewidencję. Ewidencja musi umożliwiać identyfikację całkowitej kwoty VAT pobranego w danym miesiącu i dostarczać dowodów w przypadkach, w których pobranie VAT było niemożliwe z powodu niedostarczenia towarów.

Należy zauważyć, że korzystanie z uregulowań szczególnych nie wymaga specjalnego upoważnienia celnego. Państwa członkowskie mogą jednak zobowiązać osobę korzystającą z uregulowań szczególnych do spełnienia warunków mających zastosowanie w przypadku udzielania pozwolenia na odroczenie płatności zgodnie z art. 110 UKC.

Wykorzystanie do celów uregulowań szczególnych pozwoleń na odroczenie płatności przyznanych w odniesieniu do należności celnych jest możliwe tylko wówczas, gdy warunki odroczenia płatności są takie same, tj. termin płatności przypada na 16. dzień następnego miesiąca, w odniesieniu do całkowitej kwoty należności celnych powstałych w danym miesiącu, zgodnie z art. 108 ust. 1 akapit drugi UKC.

W ramach uregulowań szczególnych państwa członkowskie mogą zezwolić na systematyczne stosowanie stawki podstawowej VAT w celu ułatwienia procesu dokonywania zgłoszeń osobom korzystającym z uregulowań szczególnych i działającym jako przedstawiciele celni w imieniu importerów (tj. odbiorców). Ze względu na dużą liczbę przesyłek o niskiej wartości przedsiębiorcy ci mogliby w przeciwnym razie napotkać trudności w prawidłowym stosowaniu obniżonych stawek VAT.

Przykład użycia zgłoszenia celnego zawierającego zestaw danych H7

Konsument z państwa członkowskiego A zamówił przez internet u sprzedającego z państwa trzeciego książkę, która jest transportowana pocztą do UE. Sprzedający nie jest zarejestrowany na potrzeby IOSS, dlatego VAT z tytułu importu musi zostać zapłacony przy przywozie. Wartość rzeczywista książki wynosi 60 EUR, zatem do celów odprawy dla importu paczki w państwie członkowskim A można wykorzystać zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7. Operator pocztowy w państwie członkowskim A

zgłasza towary z zastosowaniem uregulowań szczególnych, wskazując jako importera konsumenta w UE i podając kody C07 i F49 w polu kodu procedury dodatkowej (D. 11 10 000 000). Organy celne dopuszczają towary do obrotu w ramach odroczenia płatności VAT[14]. Operator pocztowy oblicza VAT, stosując stawkę podstawową VAT w państwie członkowskim A, i w celu dostarczenia książki pobiera VAT od konsumenta. Operator pocztowy uiści odpowiednią kwotę VAT na rzecz organów celnych/podatkowych do 16. dnia następnego miesiąca.

3.2.2. Odpowiedzialność podmiotów w ramach uregulowań szczególnych

3.2.2.1.Odpowiedzialność ogólna

Zasadniczo zgłoszenie celne należy składać poprzez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego.

Jeżeli chodzi o odpowiedzialność za uiszczenie VAT, zainteresowane strony mają następujące obowiązki:

- ✓ konsument (zwykle odbiorca (importer) paczki) jest zobowiązany do zapłaty VAT;
- ✓ osoba korzystająca z uregulowań szczególnych (zwykle osoba przedstawiająca towary organom celnym w imieniu konsumenta) jest zobowiązana do pobrania VAT od importera i odprowadzenia pobranego VAT na rzecz organów celnych/podatkowych. Płatności na rzecz organów celnych lub podatkowych należy dokonywać co miesiąc.

3.2.2.2.Zaniżenie wartości

Jeżeli organy celne uznają, że wartość towarów, w przypadku których skorzystano z uregulowań szczególnych, jest zaniżona, a prawidłowa wartość rzeczywista przekracza 150 EUR, i podejrzenie to zostanie potwierdzone, należne stanie się cło obliczone od prawidłowej kwoty i zastosowanie będą miały odpowiednie przepisy UKC. Potwierdzenie podejrzenia zaniżenia wartości może nastąpić na różnych etapach procesu.

W przypadku gdy towary zgłoszono do dopuszczenia do obrotu, stosując zgłoszenie celne zawierające zestaw danych H7, a zaniżenie wartości wykryto przed przyjęciem zgłoszenia celnego, zgłoszenie zostanie odrzucone, a zgłaszający musi złożyć nowe zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu z zastosowaniem zestawu danych H1 lub, w stosownych przypadkach, H6 lub I1.

[14]Jak przewidziano w art. 369zb dyrektywy VAT.

W przypadku gdy zaniżenie wartości stwierdzono podczas weryfikacji zgłoszenia celnego lub w trakcie kontroli po zwolnieniu towarów, stosuje się procedury opisane w pkt 2.2.3.

3.2.3. Proces płatności miesięcznej

Osoba korzystająca z uregulowań szczególnych (zwykle przedstawiciel celny działający w imieniu importera/odbiorcy) jest zobowiązana do pobrania VAT od konsumenta i odprowadzenia pobranych kwot VAT na rzecz organów celnych. Płatności tej należy dokonać do 16. dnia miesiąca następującego po pobraniu VAT.

Zgodnie z art. 369zb dyrektywy VAT podatek VAT pobierany przy zastosowaniu uregulowań szczególnych należy zgłaszać drogą elektroniczną za pomocą deklaracji miesięcznych. W deklaracji podaje się całkowitą kwotę podatku VAT pobranego w danym miesiącu kalendarzowym. Należy zwrócić uwagę na fakt, że taka deklaracja nie jest zgłoszeniem celnym w rozumieniu art. 5 pkt 12 UKC.

Państwa członkowskie mogą jednak zobowiązać osobę korzystającą z uregulowań szczególnych do spełnienia warunków mających zastosowanie w przypadku udzielania pozwolenia na odroczenie płatności zgodnie z art. 110 UKC. W szeregu państw członkowskich przewidziano już taką możliwość, tj. niepobieranie VAT w odniesieniu do pojedynczych przesyłek w chwili ich przywozu. Aby skorzystać z tego samego pozwolenia, należy upewnić się, że termin upływa 16. dnia kolejnego miesiąca.

Osoby korzystające z uregulowań szczególnych przechowują dokumentację dotyczącą odpraw celnych, w przypadku których pobrano VAT zgodnie z uregulowaniami szczególnymi, przez okres wyznaczony przez państwo członkowskie importu. Dokumentacja taka musi być dostatecznie szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym lub celnym państwa członkowskiego importu zweryfikowanie, że VAT został prawidłowo zadeklarowany i pobrany. Więcej szczegółowych informacji znajduje się w rozdziale 4 pkt 4.3.6 not wyjaśniających dotyczących VAT.

Jeżeli towary nie mogły zostać dostarczone w tym samym miesiącu, w którym dopuszczono je do obrotu, oznacza to brak możliwości skutecznego pobrania VAT w tym miesiącu zgodnie z art. 369zb ust. 1 dyrektywy VAT. Takie kwoty VAT należy zgłosić w kolejnym miesiącu, po skutecznym dostarczeniu towarów i pobraniu VAT od importera przez osobę korzystającą z uregulowań szczególnych.

Przykład:

Bułgarski operator pocztowy występujący w charakterze pośredniego przedstawiciela celnego konsumenta zgłasza towary do ich dopuszczenia do obrotu w dniu 31 sierpnia 2021 r. w Bułgarii. Dnia 2 września 2021 r. konsument płaci bułgarskiemu operatorowi pocztowemu kwotę VAT odpowiadającą standardowej stawce VAT. Bułgarski operator

pocztowy musi zapłacić wspomniany VAT do dnia 16 października 2021 r. oraz wszelki inny VAT pobrany zgodnie z uregulowaniami szczególnymi we wrześniu 2021 r.

3.2.4. Zwrot towarów, zwrot VAT

Formalności celne mające zastosowanie w przypadku zwrotu towarów opisano w rozdziale 4 „Formalności wywozowe i formalności związane z powrotnym wywozem dotyczące przesyłek o niskiej wartości" oraz w rozdziale 5 „Unieważnienie zgłoszenia celnego".

W przypadku braku możliwości dostarczenia towarów odbiorcy (tj. importerowi) VAT nie stanie się należny w ramach uregulowań szczególnych. W takiej sytuacji zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu zostanie unieważnione, a towary zostaną odesłane pierwotnemu nadawcy. W miesięcznej deklaracji VAT osoba korzystająca z uregulowań szczególnych musi odnieść się do unieważnionego zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu oraz do wywozu (zwrotu) towarów.

Aby zapoznać się z informacjami dotyczącymi formalności celnych mających zastosowanie do towarów skutecznie dostarczonych odbiorcy (tj. importerowi), który zdecyduje się następnie zwrócić je sprzedającemu, zob. szczegółowy opis procedury w rozdziale 5.1 akapit ostatni.

3.2.5. Sprawozdawczość w ramach systemu Surveillance

Dane zawarte w zgłoszeniu celnym do dopuszczenia do obrotu dokonanym z zastosowaniem uregulowań szczególnych zostaną przesłane do systemu Surveillance. Nie sporządza się jednak żadnych miesięcznych sprawozdań dotyczących odnośnego importu.

3.3. STANDARDOWY MECHANIZM POBORU VAT

3.3.1. Główna koncepcja

Jeżeli do celów związanych z poborem VAT z tytułu importu nie stosuje się żadnych uproszczeń (IOSS ani uregulowań szczególnych), zastosowanie mają standardowe przepisy, a VAT z tytułu importu pobiera się zgodnie z obowiązującymi przepisami celnymi oraz zgodnie z art. 201, 274 i 275 dyrektywy VAT.

3.3.2. Opis procesu

W przypadku korzystania ze standardowego mechanizmu poboru VAT z tytułu importu towary objęte zwolnieniem celnym na mocy art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych mogą zostać zgłoszone do dopuszczenia do obrotu wyłącznie w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu

towarów, zgodnie z art. 221 ust. 4 RW UKC. Oznacza to, że państwo członkowskie importu musi odpowiadać państwu członkowskiemu przeznaczenia (konsumpcji). Jest to konieczne z uwagi na fakt, że VAT staje się należy w państwie członkowskim importu, a państwo to nie może pobrać VAT z zastosowaniem stawki VAT obowiązującej w innym państwie członkowskim. Osoba składająca zgłoszenie może wybrać między zgłoszeniem celnym zawierającym zestawy danych H7, I1 lub H1 (zestaw danych H6 jest zastrzeżony dla operatorów pocztowych).

W chwili przywozu osobą zobowiązaną do zapłaty VAT z tytułu importu może być dowolna osoba lub dowolne osoby wyznaczone lub uznane za zobowiązane do zapłaty VAT przez państwo członkowskie importu zgodnie z art. 201 dyrektywy VAT. W praktyce do zapłaty VAT z tytułu importu są zasadniczo wspólnie zobowiązani importer (tj. odbiorca) oraz – w przypadku przedstawicielstwa pośredniego – zgłaszający, który dokonał zgłoszenia celnego.

Jeżeli towary w przesyłce pocztowej zostaną dopuszczone do obrotu za pomocą jakiejkolwiek innej czynności zgodnie z art. 141 ust. 3 RD do dnia 1 października 2021 r., zgłaszający musi zapłacić VAT urzędowi celnemu importu wyłącznie w przypadku, gdy zgłoszenie celne zostało przyjęte, a towary w danej przesyłce pocztowej zostały dopuszczone do obrotu i dostarczone odbiorcy. W przeciwnym wypadku, jeżeli towary nie będą mogły zostać dostarczone odbiorcy, zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu uznaje się za niezłożone, a towary w danej przesyłce pocztowej uznaje się za objęte czasowym składowaniem do chwili ich powrotnego wywozu, zniszczenia lub rozdysponowania nimi w inny sposób zgodnie z art. 198 UKC.

Bardziej szczegółowe informacje na temat poszczególnych etapów procedury standardowej przedstawiono w poniższym schemacie.

Standardowy mechanizm poboru VAT

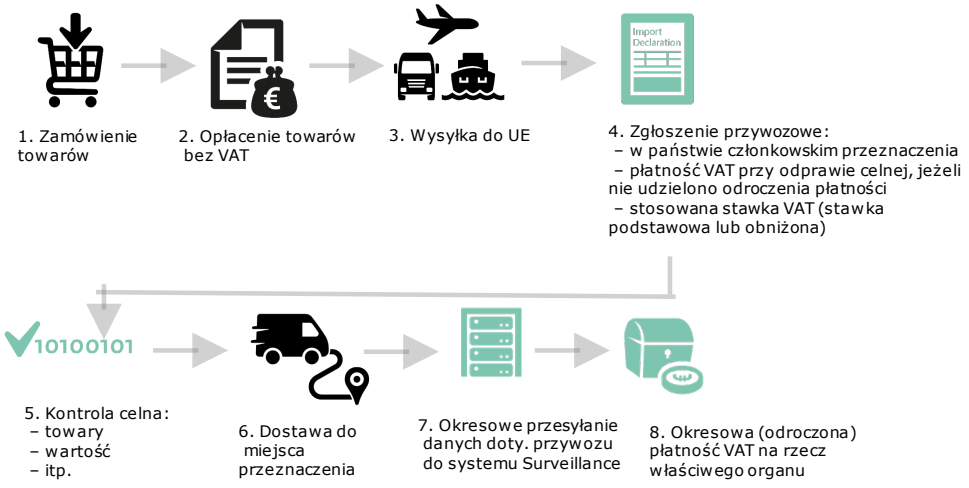

4. FORMALNOŚCI WYWOZOWE I FORMALNOŚCI ZWIĄZANE Z POWROTNYM WYWOZEM DOTYCZĄCE PRZESYŁEK O NISKIEJ WARTOŚCI

4.1. Ogólne informacje

<table>
<tr><th rowspan="2">Rodzaj przesyłek</th><th rowspan="2">Wartość towarów</th><th colspan="2">Formalności celne mające zastosowanie do</th><th colspan="2" rowspan="2">Formalności mające zastosowanie do zwrotu VAT</th></tr>
<tr><th>wywozu towarów unijnych</th><th>zwrotu importowanych towarów</th></tr>
<tr><td rowspan="3">Przesyłki pocztowe i ekspresowe</td><td rowspan="2">≤150 EUR (objęte i nieobjęte IOSS)</td><td rowspan="2">Zgłoszenie za pomocą jakiejkolwiek innej czynności – zgodnie z art. 141 ust. 4a RD UKC organom celnym należy udostępnić określone dane, które muszą zostać przez nie zaakceptowane.</td><td rowspan="2">Zgłoszenie za pomocą jakiejkolwiek innej czynności przy jednoczesnym spełnieniu wymogu udostępnienia organom celnym określonych danych, które muszą zostać przez nie zaakceptowane[15] (zgodnie z art. 141 ust. 4a i, w stosownych przypadkach, art. 142 lit. b) RD UKC)</td><td colspan="2">Unieważnienie przywozowego zgłoszenia celnego i wygaśnięcie obowiązku związanego z VAT</td></tr>
<tr><td>IOSS

Zwrot VAT bezpośrednio od sprzedawcy</td><td>Procedura inna niż IOSS

Zwrot lub umorzenie VAT przez organy celne lub podatkowe</td></tr>
<tr><td>>150 EUR
≤1 000 EUR</td><td>Zgłoszenie za pomocą jakiejkolwiek innej czynności – zgodnie z art. 141 ust. 4a RD UKC organom celnym należy udostępnić określone dane, które muszą zostać przez nie zaakceptowane.</td><td>Elektroniczne zgłoszenie wywozowe (zgodnie z art. 142 lit. b) RD UKC zgłoszenie za pomocą jakiejkolwiek innej czynności nie jest możliwe).</td><td colspan="2">Unieważnienie przywozowego zgłoszenia celnego i wygaśnięcie obowiązku związanego z VAT</td></tr>
</table>

4.2. PRZESYŁKI POCZTOWE

4.2.1. Zakres zgłoszenia wywozowego dokonywanego za pomocą jakiejkolwiek innej czynności

a) Podstawa prawna

Zgodnie z art. 140 ust. 1 lit. d), art. 141 ust. 4 i art. 142 RD UKC towary w przesyłkach pocztowych, których wartość nie przekracza 1 000 EUR i które nie podlegają należnościom celnym wywozowym, uznaje się za zgłoszone do wywozu z chwilą ich wywozu poza obszar celny Unii, o ile:

- nie złożono w odniesieniu do nich wniosku o zwrot należności celnych lub innych należności, chyba że wniosek taki dotyczy unieważnienia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu towarów objętych zwolnieniem z należności celnych

[15] Wyjątkowa sytuacja tymczasowa (do dnia 1 października 2021 r.), w ramach której dopuszcza się możliwość zwrócenia niedostarczonych przesyłek pocztowych zgłoszonych do dopuszczenia do obrotu zgodnie z art. 141 ust. 3 RD UKC. Takie zgłoszenie celne uznaje się za niezłożone na podstawie art. 220 ust. 2 RW UKC.

przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009,

- nie są one przedmiotem zakazów ani ograniczeń oraz
- nie są przedmiotem żadnej innej formalności przewidzianej w przepisach Unii, którą organy celne są zobowiązane dopełnić (dotyczy to np. wyrobów akcyzowych objętych przepisami dyrektywy 2020/262/UE lub towarów nieunijnych, które zostały poddane procedurze składowania celnego, uszlachetniania czynnego, odprawy czasowej, procedurze wolnego obszaru celnego lub procedurze czasowego składowania i które są powrotnie wywożone).

Pierwszy warunek dotyczy przypadków, w których zwrócono się o zwrot VAT (np. zwrot towarów) na podstawie unieważnienia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu na wniosek zgłaszającego, który złożył takie zgłoszenie, zgodnie z art. 148 ust. 3 RD UKC. Takie towary mogą nadal zostać wywiezione poprzez ich wyprowadzenie z obszaru celnego UE, pod warunkiem że ich wartość nie przekracza 150 EUR. Operator pocztowy zwróci towary, korzystając z kodu kreskowego S10, zgodnie z odpowiednimi przepisami UPU. Jeżeli na potrzeby zwrotu towarów wydano nowy kod kreskowy S10, kod ten należy powiązać w systemie pocztowym z kodem kreskowym S10 przydzielonym paczce, która nie mogła zostać dostarczona. Dane potwierdzające, że zwrócono te same towary, które dopuszczono do obrotu, należy udostępnić w systemie informatycznym operatora pocztowego na wypadek audytu oraz przedstawić organom celnym na ich żądanie.

Przepisy art. 142 lit. b) RD UKC stanowią jednak, że po przekroczeniu tego progu wartości towary w przesyłkach pocztowych, w odniesieniu do których złożono wniosek o zwrot należności celnych lub innych opłat, nie mogą zostać wywiezione poprzez ich wyprowadzenie z obszaru celnego UE. W takim przypadku konieczne jest zatem złożenie elektronicznego zgłoszenia wywozowego.

b) Ustalanie progów wartości

Wartość przesyłek pocztowych określa się w formularzu CN22/CN23. Odpowiada ona wartości statystycznej, którą należy wskazać w D. 99 06 000 000 zgłoszenia wywozowego.

4.2.2. Procedura wywozu przesyłek pocztowych

a) Ustalanie urzędu celnego wywozu i urzędu celnego wyprowadzenia

Przepisy art. 329 ust. 7 RW UKC mogą mieć również zastosowanie w przypadkach, w których operator pocztowy transportuje towary z obszaru celnego Unii, korzystając z jednolitej umowy przewozu. W takiej sytuacji i na wniosek zgłaszającego urząd celny

wyprowadzenia staje się urzędem celnym właściwym dla miejsca, w którym towary są przejmowane w ramach jednolitej umowy przewozu.

W wyjątkowych przypadkach dopuszcza się możliwość zastosowania przepisów art. 221 ust. 2 akapit drugi RW UKC.

Dokumentem przewozowym w strumieniu pocztowym jest formularz dokumentacyjny CN37 (droga lądowa)/CN38 (droga powietrzna)/CN41 (droga lądowa i droga powietrzna) wymieniany między operatorem pocztowym a przewoźnikiem. Formularz zawiera opis wszystkich pojemników wchodzących w skład przesyłki. Następnie, w powiązaniu z zawiadomieniem o wysyłce (PREDES), można ustalić związek z poziomem pozycji.

b) Formalności celne uznane za dopełnione w wyniku czynności, o której mowa w art. 141 ust. 4 RD UKC

Wyprowadzenie towarów w przesyłce pocztowej uznaje się za czynność równoważną złożeniu zgłoszenia wywozowego i zgodnie z art. 218 RW UKC wiąże się ono z następującymi formalnościami:

a) przedstawienie towarów organom celnym zgodnie z art. 267 UKC;

b) przyjęcie zgłoszenia celnego przez organy celne zgodnie z art. 172 UKC;

c) zwolnienie towarów przez organy celne zgodnie z art. 194 UKC.

c) Zwolnienie z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie do celów bezpieczeństwa i ochrony

Zgodnie z art. 245 ust. 1 lit. d) RD UKC złożenie deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie nie jest wymagane w odniesieniu do towarów przemieszczanych zgodnie z postanowieniami Konwencji Światowego Związku Pocztowego.

d) Wymiana wiadomości elektronicznych między operatorami pocztowymi

Od 2021 r. zgodnie z postanowieniami Konwencji Światowego Związku Pocztowego wszystkie towary transportowane w ramach strumienia pocztowego będą musiały zostać zgłoszone za pośrednictwem wiadomości elektronicznych ITMATT niezwłocznie po potwierdzeniu, że dana pozycja jest towarem, i w przypadku konieczności złożenia zgłoszeń celnych. Obowiązki w tym zakresie zostaną ustanowione dla wszystkich rodzajów przesyłek pocztowych.

4.2.3. Powrotny wywóz przesyłek pocztowych

Zgodnie z art. 270 UKC powrotny wywóz ma zastosowanie do towarów nieunijnych, które zostały objęte procedurami składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy

czasowej lub które znajdowały się na wolnym obszarze celnym lub były objęte czasowym składowaniem. Jeżeli chodzi o zwroty, to z uwagi na fakt, że większość przesyłek o niskiej wartości jest dopuszczana do obrotu, przesyłki te mają status towarów unijnych, a zatem nie mogą zostać powrotnie wywiezione. Jedyny wyjątek od tej zasady obowiązuje w przypadku przesyłek pocztowych o niskiej wartości objętych art. 220 RW UKC w okresie przejściowym wyznaczonym dla przesyłek pocztowych najpóźniej do końca okresu wdrażania wersji 1 ICS2, tj. do dnia 1 października 2021 r.

4.3. PRZESYŁKI EKSPRESOWE

4.3.1. Zakres zgłoszenia wywozowego dokonywanego za pomocą jakiejkolwiek innej czynności

a) Podstawa prawna

Towary w przesyłce ekspresowej, których wartość nie przekracza 1 000EUR i które nie podlegają należnościom celnym wywozowym, mogą zostać zgłoszone do wywozu w drodze zgłoszenia za pomocą jakiejkolwiek innej czynności (art. 140 ust. 1 lit. d) i art. 141 ust. 4a RD UKC). Z możliwości wywiezienia towarów w przesyłce ekspresowej za pomocą jakiejkolwiek innej czynności można skorzystać niezależnie od rodzaju transportu.

Takie towary uznaje się za zgłoszone do wywozu po ich przedstawieniu w urzędzie celnym wyprowadzenia zgodnie z art. 267 UKC, pod warunkiem że dane w dokumencie przewozowym lub na fakturze są dostępne organom celnym i zostają przez nie zaakceptowane (art. 141 ust. 4a RD UKC). Na potrzeby takiego przedstawienia przewoźnik ekspresowy może – jeżeli organy celne wyrażą na to zgodę – udostępnić organom dane znajdujące się w prowadzonym przez niego rejestrze zamiast przedkładać je w drodze powiadomienia.

Zgłoszenia towarów w przesyłce ekspresowej za pomocą jakiejkolwiek innej czynności można dokonać po spełnieniu takich samych warunków co warunki obowiązujące w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych, jak przewidziano w art. 142 RD UKC:

- w odniesieniu do towarów nie złożono wniosku o zwrot należności celnych lub innych należności, chyba że wniosek taki dotyczy unieważnienia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu towarów objętych zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009;
- towary nie są przedmiotem zakazów ani ograniczeń
- towary nie są przedmiotem żadnej innej szczególnej formalności przewidzianej w przepisach Unii, którą organy celne są zobowiązane dopełnić (dotyczy to np. wyrobów akcyzowych objętych przepisami dyrektywy 2020/262/UE lub towarów nieunijnych, które zostały poddane procedurze składowania celnego, uszlachetniania

czynnego, odprawy czasowej, procedurze wolnego obszaru celnego lub procedurze czasowego składowania i które są powrotnie wywożone).

Na podstawie jednolitej umowy przewozu organy celne mogą sprawdzić, czy przesyłka definitywnie opuściła terytorium UE. W razie potrzeby kontrolę w tym zakresie można przeprowadzić w formie audytu.

Zgodnie z pierwszym z powyższych warunków towary wchodzące w skład zwracanych przesyłek ekspresowych, których wartość nie przekracza 150 EUR, mogą zostać wywiezione na podstawie zgłoszenia za pomocą jakiejkolwiek innej czynności (przedstawienie organom celnym). Wszystkie inne przesyłki ekspresowe (o wartości przekraczającej 150 EUR), które są objęte wnioskiem o zwrot należności celnych, muszą zostać zgłoszone do wywozu poprzez złożenie elektronicznego zgłoszenia celnego.

Jeżeli odbiorca odmówi przyjęcia przesyłki, przewoźnicy ekspresowi zwrócą przesyłkę nadawcy, opatrując ją nowym numerem HAWB zawierającym odniesienie do starego numeru HAWB. Procedura ta zapewnia organom celnym możliwość należytego kontrolowania, czy wspomniane przesyłki fizycznie opuściły obszar celny UE, dzięki czemu mogą one – na wniosek zgłaszającego składającego zgłoszenie przywozowe – unieważnić takie zgłoszenie zgodnie z art. 148 ust. 3 RD UKC oraz, w stosownych przypadkach, zwrócić VAT. Systemy identyfikacji i śledzenia przewoźników ekspresowych mogą zostać poddane kontroli w formie audytu.

4.3.2. Opis procedury (art. 141 ust. 4a RD UKC)

a) Ustalanie właściwego urzędu celnego wywozu i urzędu celnego wyprowadzenia

Przepisy ogólne regulujące kwestie związane z ustalaniem urzędu celnego wyprowadzenia mają zastosowanie również w tym przypadku. Zgodnie z art. 329 ust. 7 RW UKC i z uwagi na fakt, że w urzędzie celnym miejsca wyprowadzenia co do zasady nie trzeba dopełniać żadnych formalności, towary można przedstawić w urzędzie celnym właściwym dla miejsca, w którym towary są przejmowane w ramach jednolitej umowy przewozu, o ile towary mają opuścić obszar celny Unii drogą powietrzną. Ten urząd celny jest urzędem celnym wyprowadzenia i może znajdować się również w głębi danego państwa.

Jeżeli towary w przesyłkach ekspresowych opuszczają obszar celny UE transportem drogowym, skorzystanie z jednolitej umowy przewozu nie jest możliwe. W takiej sytuacji dopuszcza się możliwość skorzystania z dwóch rozwiązań:

1. Towary mogą zostać zgłoszone zgodnie z art. 141 ust. 4a RD UKC poprzez ich przedstawienie w urzędzie celnym wyprowadzenia. Na szczeblu UE nie określono jednak danych, jakie należy zawrzeć w tym konkretnym zgłoszeniu dotyczącym przesyłek ekspresowych w formie przedstawienia w urzędzie celnym wyprowadzenia, dlatego też dla przewoźników ekspresowych uciążliwe może być zapewnienie zgodności z wymogami dotyczącymi danych/systemami/praktykami poszczególnych urzędów celnych na granicach Unii, w szczególności tych, które są (lub będą) wysoce zautomatyzowane w oparciu o numer ewidencyjny (MRN).

2. Towary mogą zostać zgłoszone do wywozu za pomocą jakiejkolwiek innej czynności (przedstawienie; art. 141 ust. 4a RD UKC) w urzędzie celnym położonym w głębi państwa, przy czym ten sam urząd może potwierdzić wyprowadzenie towarów, jeżeli – w miarę możliwości – towary te zostaną niezwłocznie objęte procedurą tranzytu, najlepiej przy wykorzystaniu systemu NCTS. W takim przypadku urząd wyjścia tranzytu byłby uznawany za urząd wyprowadzenia w ramach procedury wywozu zgodnie z art. 329 ust. 5 lub 6 RW UKC, a w chwili ich przybycia na przejście graniczne towary zostałyby objęte zgłoszeniem tranzytowym, co ułatwiłoby ich wyprowadzenie z obszaru celnego Unii. W takiej sytuacji stosuje się zwolnienie z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie zgodnie z art. 245 ust. 1 lit. g) RD UKC.

Uwaga: podejścia opisane w art. 329 ust. 5, 6 i 7 RW UKC, które mają na celu potwierdzenie wyprowadzenia towarów w urzędzie celnym położonym w głębi państwa, mogą być stosowane niezależnie od wartości towarów, jednak w przypadku towarów o wartości przekraczającej 1 000 EUR konieczne jest złożenie formalnego zgłoszenia wywozowego w formie deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie zawierającej szczegółowe informacje niezbędne do przeprowadzenia analizy ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony.

Urząd celny właściwy do objęcia towarów procedurą wywozu wyznacza się zgodnie z art. 221 ust. 2 akapit 1 i 2 RW UKC, przy czym może to być jeden z następujących urzędów:

1) urząd celny właściwy dla siedziby eksportera;
2) urząd celny właściwy dla miejsca, gdzie towary są pakowane lub ładowane do transportu wywozowego;
3) inny urząd celny w danym państwie członkowskim, który jest właściwy do celów związanych z wywozem ze względów administracyjnych;
4) urząd celny właściwy dla miejsca wyprowadzenia towarów.

b) Formalności celne uznane za dopełnione w wyniku czynności, o której mowa w art. 141 ust. 4a RD

Przedstawienie towarów uznaje się za czynność równoważną złożeniu zgłoszenia celnego i która zgodnie z art. 218 RW UKC wiąże się ono z następującymi formalnościami:

a) przedstawienie towarów organom celnym zgodnie z art. 267 UKC;
b) przyjęcie zgłoszenia celnego przez organy celne zgodnie z art. 172 UKC;
c) zwolnienie towarów przez organy celne zgodnie z art. 194 UKC.

c) Zwolnienie z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie do celów bezpieczeństwa i ochrony

Wywożone przesyłki, których wartość nie przekracza 1 000 EUR, które nie podlegają należnościom celnym wywozowym i które zostały zgłoszone do wywozu za pomocą jakiejkolwiek innej czynności, są zwolnione z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie zgodnie z art. 245 ust. 1 lit. g) RD UKC.

d) Które dane należy udostępnić?

Zgodnie z art. 141 ust. 4a RD UKC dane w dokumencie przewozowym lub na fakturze są dostępne organom celnym i zostają przez nie zaakceptowane

W ramach UKC nie ustanowiono wspólnego zestawu danych na potrzeby przedstawiania towarów w przypadku ich wywozu za pomocą jakiejkolwiek innej czynności w przesyłkach ekspresowych. Stosowne wymogi dotyczące danych ustanawiają krajowe organy celne. Takie wymogi mogą obejmować przede wszystkim dane zawarte w dokumencie przewozowym (HAWB: nadawca (eksporter), imię i nazwisko/nazwa oraz adres; odbiorca (tj. importer), imię i nazwisko/nazwa oraz adres; opis towarów, ich wartość, liczba opakować i masa. W przypadku przesyłek zwrotnych należy również zawrzeć odesłanie do zgłoszenia przywozowego lub przywozowego HAWB.

e) Kiedy należy udostępnić dane organom celnym?

Aby umożliwić objęcie towarów dozorem celnym, przedstawia się je (tj. udostępnia się stosowne dane organom celnym) zanim opuszczą one obszar celny UE.

f) Sytuacje szczególne

→ *wywóz pośredni:*

W przypadku wywozu pośredniego przez port lotniczy w innym państwie członkowskim organy celne w fizycznym miejscu wyprowadzenia towarów z UE mogą zwrócić się do przewoźnika ekspresowego o przedstawienie kopii jednolitej umowy przewozu zgodnie z art. 333 ust. 6 lit. b) RW UKC.

5. UNIEWAŻNIENIE ZGŁOSZENIA CELNEGO

5.1. Kontekst

Zwrot towarów jest typowym elementem handlu elektronicznego. Towary mogą zostać zwrócone bez ich dostarczenia z uwagi na brak możliwości odszukania adresata albo po prostu z uwagi na odmowę ich przyjęcia przez adresata. Poza przypadkami, w których VAT rozlicza się w ramach procedury IOSS przy zakupie, liczba takich odmów przyjęcia towarów przez odbiorców może wzrosnąć po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących VAT w handlu elektronicznym, gdy konsumenci będą zobowiązani do uiszczenia dodatkowej opłaty (VAT oraz potencjalnych opłat za usługę) w chwili dostarczenia towarów.

Do zakończenia okresu wdrażania wersji 1 ICS2 zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu nie musi zostać formalnie unieważnione w przypadku towarów w przesyłce pocztowej, które zostały zgłoszone do dopuszczenia do obrotu za pomocą jakiejkolwiek innej czynności zgodnie z art. 141 ust. 3 RD UKC (tj. w ramach procedury innej niż IOSS i w ramach procedury VAT podlegającej uregulowaniom szczególnym) (w takim przypadku zastosowanie ma art. 220 ust. 2 RW UKC, jak wyjaśniono w pkt 5.3 poniżej).

Niemniej przewiduje się, że zdecydowana większość przypadków odmowy przyjęcia towarów może nie należeć do tej kategorii, wobec czego będzie wiązała się z koniecznością formalnego unieważnienia elektronicznego zgłoszenia celnego zgodnie z art. 148 ust. 3 RD UKC. Dlatego też w celu ograniczenia wpływu tej sytuacji na administracje celne i przedsiębiorców składających zgłoszenia celne w imieniu konsumentów procedura unieważniania jest stosunkowo prosta, nie prowadzi do nadmiernego obciążenia organów celnych pracą ani nie zakłóca istotnie codziennego funkcjonowania przedsiębiorstw.

Unieważnianie zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu będzie miało istotne znaczenie zwłaszcza w kontekście uregulowań szczególnych i standardowego mechanizmu poboru VAT. W ramach procedury uregulowań szczególnych operatorzy pocztowi, przewoźnicy ekspresowi i przedstawiciele celni (tj. osoby korzystające z tego systemu pod warunkiem przedstawienia towarów organom celnym) są zobowiązani wyłącznie do uiszczenia na rzecz organów celnych lub podatkowych VAT z tytułu importu, który skutecznie pobrali od odbiorcy (tj. importera).

Towary, które nie mogły zostać dostarczone lub których przyjęcia odmówił odbiorca (tj. importer), będą musiały zostać zwrócone w ramach nowej umowy przewozu (nowy kod kreskowy S10 w przypadku przesyłek pocztowych i nowy numer HAWB w przypadku przesyłek ekspresowych) zawierającej odniesienie do dokumentu przewozowego wykorzystanego do celów związanych z importem (kod kreskowy S10 w przypadku przesyłek pocztowych i HAWB w przypadku przesyłek ekspresowych), przy czym w celu wygaszenia obowiązku zapłaty VAT konieczne będzie unieważnienie zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu.

Jeżeli odbiorca (tj. importer) przyjął dostawę pierwszej przesyłki i zdecydował się ją następnie zwrócić, przebieg procedury będzie zależał od tego, w jaki sposób konsument

postanowi zwrócić przesyłkę, a także od procedury mającej zastosowanie w danym państwie członkowskim do występowania o zwrot VAT. Możliwość złożenia wniosku o zwrot VAT jest uzależniona od unieważnienia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu zgodnie z art. 148 ust. 3 RD UKC.

5.1. Przepisy prawne

Unieważnienie zgłoszenia celnego to czynność prawna dokonywana przez właściwe organy celne na uzasadniony wniosek zgłaszającego i w oparciu o decyzję wydaną przez organy celne na podstawie art. 22 UKC.

Zgłoszenie celne, które zostało przyjęte, może zostać unieważnione wyłącznie w określonych przypadkach przewidzianych w art. 174 UKC.

Wyróżnia się dwa rodzaje sytuacji, w których mogłoby dojść do unieważnienia zgłoszenia celnego, które zostało już przyjęte:

- jeżeli organy celne mają pewność, że towary zostaną niezwłocznie objęte inną procedurą celną, lub
- jeżeli organy celne mają pewność, że z uwagi na wystąpienie szczególnych okoliczności dalsze obejmowanie towarów daną procedurą przestało być zasadne.

W każdym z tych przypadków, jeżeli organy celne powiadomiły zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji towarów, zgłoszenie celne unieważnia się po zakończeniu takiej rewizji.

W niektórych przypadkach wniosek o unieważnienie zgłoszenia celnego można złożyć po zwolnieniu towarów. Może to dotyczyć np. towarów będących przedmiotem handlu elektronicznego, zgodnie z art. 148 ust. 3 RD UKC. W takiej sytuacji wniosek o unieważnienie zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu należy złożyć w terminie 90 dni od daty przyjęcia tego zgłoszenia.

5.2. Procedury i formalności

Przebieg procedury unieważniania zgłoszenia celnego zależy od rodzaju zgłoszenia.

a) Zgłoszenie za pomocą jakiejkolwiek innej czynności

Jeżeli towary w przesyłce pocztowej są zgłaszane do dopuszczenia do obrotu za pomocą jakiejkolwiek innej czynności, zastosowanie mają przepisy art. 220 ust. 2 RW UKC, a złożenie formalnego wniosku o unieważnienie zgłoszenia celnego nie jest konieczne. W takiej sytuacji zgłoszenie celne uznaje się za niezłożone, a towary uznaje się za objęte czasowym składowaniem do chwili ich zniszczenia, powrotnego wywozu lub rozdysponowania nimi w inny sposób zgodnie z art. 198 UKC.

b) Zgłoszenie celne

W przypadku formalnego elektronicznego zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu, jeżeli próba dostarczenia towarów zakończy się niepowodzeniem, we właściwym organie celnym należy złożyć formalny wniosek o unieważnienie zgłoszenia. Unieważnienie zgłoszenia jest konieczne w celu umorzenia zadłużenia z tytułu VAT z tytułu importu. W takiej sytuacji towary zostaną zwrócone na podstawie nowej umowy przewozu zawierającej odniesienie do kodu kreskowego S10 (w przypadku przesyłek pocztowych) i numeru HAWB (w przypadku przesyłek ekspresowych) wykorzystanych przy imporcie towarów. W uzasadnionym wniosku przedkładanym organom celnym należy zawrzeć numer nowego dokumentu przewozowego, aby dostarczyć dowodów dotyczących eksportu towarów.

Ponieważ towary o niskiej wartości w przesyłkach pocztowych i ekspresowych mogą zostać zwrócone w ramach zgłoszenia wywozowego dokonanego za pomocą jakiejkolwiek innej czynności, tj. bez konieczności składania formalnego standardowego zgłoszenia wywozowego, organy celne mogą zwrócić się do przedsiębiorców o przekazanie dodatkowych dowodów potwierdzających, że towary opuściły obszar celny UE. W świetle tych dowodów organy celne podejmują decyzję w sprawie unieważnienia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu.

Po unieważnieniu tego zgłoszenia i w zależności od krajowych przepisów wykonawczych podatek VAT:

→ może zostać odzyskany przez konsumenta od dostawcy/operatora interfejsu elektronicznego w przypadku skorzystania z IOSS lub
→ nie będzie wymagalny od osoby korzystającej z uregulowań szczególnych w przypadku braku możliwości dostarczenia towarów odbiorcy lub
→ może zostać zwrócony zgłaszającemu w ramach standardowego mechanizmu poboru VAT lub
→ może zostać rozliczony niezależnie od mechanizmu poboru VAT zastosowanego przy imporcie, jeżeli importer odsyła towary po ich otrzymaniu, a zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu zostało unieważnione zgodnie z art. 148 ust. 3 RD UKC.

5.3. Osoba występująca z wnioskiem o unieważnienie (uwzględniając rolę przedstawicieli)

Z wnioskiem o unieważnienie zgłoszenia celnego może wystąpić wyłącznie zgłaszający zgodnie z art. 174 UKC.

W kontekście importu przesyłek o niskiej wartości zgłaszający może znaleźć się w jednej z następujących sytuacji:

a) zgłoszenie zostało złożone przez odbiorcę (tj. importera) w UE (w jego imieniu i na jego rzecz);
b) zgłoszenie zostało złożone przez przedstawiciela bezpośredniego (np. operatora pocztowego, przewoźnika ekspresowego lub przedstawiciela celnego) w imieniu i na rzecz odbiorcy (tj. importera) w UE;
c) zgłoszenie zostało złożone przez przedstawiciela pośredniego (np. operatora pocztowego, przewoźnika ekspresowego lub przedstawiciela celnego) w jego imieniu, ale na rzecz odbiorcy (tj. importera) w UE;
d) jeżeli operatorzy pocztowi/przewoźnicy ekspresowi/przedstawiciele celni nie zadeklarują, że działają w charakterze przedstawiciela – uznaje się ich wówczas za działających we własnym imieniu i na własną rzecz, ze wszystkimi obowiązkami wynikającymi z przymiotu bycia zgłaszającym, w tym ze stania się dłużnikiem VAT.

W sytuacjach opisanych w lit. b) i c) zgłaszający jest zazwyczaj osobą prywatną, tj. konsumentem w UE. W przypadku, o którym mowa w lit. c), przedstawiciel pośredni staje się zgłaszającym.

W przypadkach, w których towary nie mogą zostać dostarczone lub w których odbiorca (tj. konsument w UE) odmówił ich przyjęcia, zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu musi zostać unieważnione, aby uchylić obowiązek zapłaty VAT.. Zgłaszający musi złożyć wniosek po zwrocie towarów w ramach nowej umowy przewozu zawierającej odniesienie do umowy przewozu, na podstawie której dokonano importu towarów, oraz do zgłoszenia przywozowego figurującego w rejestrze operatora (przesyłając go na adres pierwotnego nadawcy).

W sytuacjach opisanych w lit. a)–d) z wnioskiem o unieważnienie zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu będą występowały, odpowiednio, następujące osoby:

a) Jeżeli próba dostarczenia towarów zakończyła się niepowodzeniem i przewoźnik oczekuje od konsumenta złożenia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu, a osoba ta odmawia przyjęcia towarów, nie składa się żadnego zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu, a towary pozostają objęte procedurą czasowego składowania w pomieszczeniach przewoźnika i zostają powrotnie wywiezione jako towary nieunijne. W tym (raczej teoretycznym) przypadku nie istnieje zgłoszenie celne, które można by unieważnić.

b) Jeżeli odbiorca odmówił przyjęcia towarów lub towary nie mogły zostać mu dostarczone, a zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu złożył operator pocztowy, przewoźnik ekspresowy itp. działający w charakterze przedstawiciela bezpośredniego, odbiorca (tj. konsument w UE) prawdopodobnie nie będzie zainteresowany udziałem w procedurze składania wniosku o unieważnienie zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu. Dlatego też, jeżeli warunki pełnomocnictwa dopuszczają możliwość

utrzymania przedstawicielstwa przez cały cykl życia zgłoszenia celnego (od etapu jego sporządzenia i złożenia do chwili otrzymania decyzji o jego unieważnieniu), przedstawiciel (bezpośredni lub pośredni) może – działając w imieniu zgłaszającego (tj. importera) – wystąpić z wnioskiem o unieważnienie zgłoszenia przywozowego.

c) W takim przypadku przedstawiciel pośredni staje się zgłaszającym i może tym samym wystąpić z wnioskiem o unieważnienie zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu we własnym imieniu, jeżeli towary nie mogły zostać dostarczone lub jeżeli odbiorca odmówił ich przyjęcia.

d) Operatorzy pocztowi/przewoźnicy ekspresowi/przedstawiciele celni, którzy nie zadeklarowali, że działają w charakterze przedstawiciela, wskutek czego uznano ich za działających we własnym imieniu i na własną rzecz, mogą wystąpić z wnioskiem o unieważnienie zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu w charakterze zgłaszającego we własnym imieniu.

5.4. Wymogi dotyczące danych obowiązujące w odniesieniu do uzasadnionego wniosku o unieważnienie

We wniosku o unieważnienie zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu należy przedstawić dowody potwierdzające zasadność działania będącego przedmiotem wniosku (uzasadniony wniosek).

Biorąc jednak pod uwagę bardzo dużą przewidywaną liczbę tego rodzaju wniosków, należy ustanowić mechanizm pozwalający utrzymać formalności administracyjne na rozsądnym poziomie nieprowadzącym do powstania nadmiernych obciążeń po żadnej ze stron (tj. ani po stronie organów celnych, ani po stronie przedsiębiorstw).

W UKC nie przewidziano uprawnienia do określenia – w drodze rozporządzenia wykonawczego – przepisów proceduralnych regulujących kwestie związane z unieważnianiem zgłoszenia celnego. Niemniej grupa projektowa ds. formalności celnych przywozowych i wywozowych dotyczących przesyłek o niskiej wartości w ramach programu „Cła 2020" zidentyfikowała pewne najlepsze praktyki, które mogą usprawnić proces masowego unieważniania zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że kwestie związane z dopełnianiem formalności i stosowaniem procedur w zakresie unieważniania zgłoszeń są uregulowane na szczeblu krajowym.

Wiąże się to z koniecznością skonsolidowania szeregu wniosków w ramach jednolitego dokumentu w formacie elektronicznym zawierającego następujące dane:

- numer ewidencyjny (MRN) zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu,

- powód złożenia wniosku (np. niemożność dostarczenia towarów z uwagi na nieznany adres lub odmowa przyjęcia towarów przez odbiorcę),
- dowód potwierdzający wyprowadzenie towarów.

Decyzja wydana przez organy celne musi zawierać odniesienie do każdego ze złożonych wniosków, ale może mieć formę pojedynczej jednolitej decyzji.

ZAŁĄCZNIK 1
ZGŁOSZENIA CELNE DO DOPUSZCZENIA DO OBROTU PRZESYŁEK O NISKIEJ WARTOŚCI OD DNIA 1 LIPCA 2021 R.

Zgłoszenie	Zestaw danych w załączniku B	Zgłaszający	Podstawa prawna	Transakcje	Mechanizm poboru VAT	Okres przejściowy	Zakres
Zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu określonych przesyłek o niskiej wartości	H7	Dowolna osoba, z wyjątkiem procedury uregulowań szczególnych w zakresie VAT	Art. 143a RD UKC	C2C, B2C i B2B	IOSS[16] Uregulowania szczególne[17] Standardowy mechanizm poboru	Do 31 grudnia 2022 r. Zestawy danych na potrzeby zgłoszenia uproszczonego i pełnego zgłoszenia celnego przewidziane w załączniku 9 do PRD	- Towary objęte zwolnieniem celnym na mocy art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień celnych - Towary niebędące przedmiotem zakazów i ograniczeń - Towary objęte kodem procedury celnej „40 00”
Uproszczone zgłoszenie przywozowe	I1	Dowolna osoba/posiadacz pozwolenia dotyczącego zgłoszenia uproszczonego	Art. 166 UKC	C2C, B2C i B2B	IOSS[17] Uregulowania szczególne[17] Standardowy mechanizm poboru	Do 31 grudnia 2022 r. – zestaw danych przewidziany w tabeli 7 w dodatku A do załącznika 9 do PRD	Wszystkie towary
Zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu – pełny zestaw danych	H1	Dowolna osoba	Art. 162 UKC	C2C, B2C i B2B	IOSS[17] Uregulowania szczególne[17] Standardowy mechanizm poboru	Do dnia 31 grudnia 2022 r. – zestaw danych przewidziany w kolumnie H w dodatku C1 do załącznika 9 do PRD	Wszystkie towary

[16] Wyłącznie w odniesieniu do transakcji B2C

Zgłoszenie celne w obrocie pocztowym w celu dopuszczenia do obrotu	H6	Operator pocztowy	Art. 144 RD UKC	C2C, B2C i B2B	IOSS[17] Uregulowania szczególne[17] Standardowy mechanizm poboru	Za pomocą jakiejkolwiek innej czynności do dnia 31 grudnia 2022 r. w przypadku towarów o wartości od 150,01 do 1 000 EUR	- Towary o wartości nieprzekraczającej 1 000 EUR - Towary niebędące przedmiotem zakazów i ograniczeń - Brak korzystania z procedur celnych 42/63

ZAŁĄCZNIK 2
GRUPOWANIE PRZESYŁEK O NISKIEJ WARTOŚCI PRZYWOŻONYCH DO UE

Przypadek użycia 1
Wiele zamówień dla różnych konsumentów.
Wszystkie zamówienia kwalifikują się do objęcia procedurą IOSS

Punkty wyjścia:

- Dostawca/operator interfejsu elektronicznego zarejestrowany do celów procedury IOSS sprzedaje produkty tysiącowi różnych konsumentów w UE. Średnia wartość zamówienia wynosi 25 EUR.
- Dostawca/operator interfejsu elektronicznego opatruje każde zamówienie niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym transakcji (np. numerem identyfikacyjnym zgodnym z normą ISO 15459-6).
- Dostawca/operator interfejsu elektronicznego kompletuje, pakuje i wysyła poszczególne zamówienia w odrębnych jednostkach transportowych. Opatruje on każdą jednostkę transportową niepowtarzalnym numerem referencyjnym (np. korzystając z numeru identyfikacyjnego zgodnego z normą ISO 15459-1). Łączna liczba jednostek transportowych powiązanych z tysiącem zamówień wynosi 1 000.
- W miarę wysyłki poszczególnych zamówień i powiązanych z nimi jednostek transportowych dostawca/operator interfejsu elektronicznego przekazuje wszystkie istotne szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych sprzedanych towarów przewoźnikowi transportującemu zamówienia do UE. Informacje te obejmują również informacje na temat zamówienia oraz (licznych) powiązanych z nim numerów identyfikacyjnych jednostek transportowych, a także stosowny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS.
- Przewoźnik przewożący wspomniany 1 000 pojedynczych jednostek transportowych przez granicę UE gromadzi te jednostki transportowe w jednym pojemniku ładunkowym.
- Łączna wartość sprzedanych towarów znajdujących się w pojemniku wynosi 25 000 EUR (1 000 × 25 EUR).
- Przewoźnik przeprowadzi procedurę zgłoszenia celnego w odniesieniu do tych towarów przywożonych do UE.
- Przewoźnik podzieli zawartość pojemnika po wjeździe do UE, aby przetransportować poszczególne przesyłki o niskiej wartości do docelowych konsumentów/państw przeznaczenia.

Wizualizacja

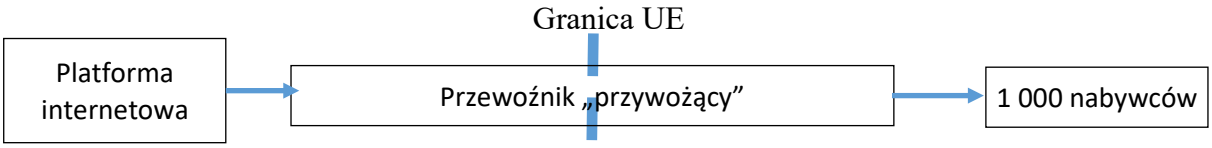

Procedura dokonywania zgłoszenia:

1. *Przewoźnik zgłosi poszczególne zamówienia (i powiązane z nimi jednostki transportowe)* w odrębnych zgłoszeniach celnych składanych organom celnym w państwie członkowskim, w którym towary są wprowadzane na terytorium UE, korzystając z zestawu danych H7. Informacje te będą obejmowały również ważny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS dostawcy/operatora interfejsu elektronicznego, a także numery identyfikacyjne zamówienia i jednostki transportowej. Numer identyfikacyjny zamówienia powinien zostać wprowadzony w rubryce D. 12 08 000 000; numer identyfikacyjny jednostki transportowej powinien zostać wprowadzony w rubryce D. 12 05 000 000; numer identyfikacyjny IOSS powinien zostać wprowadzony w rubryce D. 13 16 000 000.
2. Organy celne państw członkowskich sprawdzą indywidualne zgłoszenia (powiązane z poszczególnymi zamówieniami).
3. Organy celne państw członkowskich mogą podjąć decyzję o poddaniu niektórych zamówień/jednostek transportowych kontroli.
4. Wszystkie inne zamówienia zostaną dopuszczone do obrotu i dostawy.

Przypadek użycia 2
Wiele zamówień dla różnych konsumentów. Skonsolidowane zamówienia od różnych dostawców/operatorów interfejsu elektronicznego. Wartość każdego zamówienia poniżej progu 150 EUR. Procedura IOSS ma zastosowanie w odniesieniu do niektórych zamówień; nie obowiązuje natomiast w odniesieniu do innych zamówień

Punkty wyjścia:

- Dwaj różni dostawcy/operatorzy interfejsu elektronicznego.
- *Dostawca 1* korzysta z procedury IOSS; *dostawca 2* nie korzysta z tej procedury.
- *Dostawca 1* realizuje sprzedaż na rzecz 600 konsumentów, a *dostawca 2* – na rzecz 400 konsumentów w UE.
- Średnia wartość zamówienia wynosi 25 EUR.
- Obydwaj dostawcy opatrują każde zamówienie niepowtarzalnym numerem (np. numerem identyfikacyjnym zgodnym z normą ISO 15459-6).
- Dostawcy kompletują, pakują i wysyłają poszczególne zamówienia w odrębnych jednostkach transportowych. Dostawcy opatrują każdą jednostkę niepowtarzalnym numerem (np. korzystając z numeru identyfikacyjnego zgodnego z normą ISO 15459-1).
- W miarę wysyłki poszczególnych zamówień i powiązanych z nimi jednostek transportowych dostawcy przekazują wszystkie istotne szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych sprzedanych towarów przewoźnikowi transportującemu zamówienia do UE. Informacje te obejmują również informacje na temat numeru identyfikacyjnego zamówienia oraz (licznych) powiązanych z nim numerów identyfikacyjnych jednostek transportowych, a także numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS (w stosownych przypadkach).
- Łączna liczba jednostek transportowych powiązanych z tysiącem zamówień wynosi 1 000.
- Obydwie platformy korzystają z usług tego samego przewoźnika na głównym etapie przewozu ładunku do Europy.
- Przewoźnik przewożący wspomniany 1 000 pojedynczych jednostek transportowych przez granicę UE gromadzi te jednostki w jednym pojemniku ładunkowym.
- Łączna wartość sprzedanych towarów znajdujących się w pojemniku wynosi 25 000 EUR (1 000 × 25 EUR).

- Przewoźnik przeprowadzi procedurę zgłoszenia celnego w odniesieniu do tych towarów przywożonych do UE.
- Przewoźnik podzieli zawartość pojemnika po wjeździe do UE, aby przetransportować poszczególne przesyłki o niskiej wartości do docelowych konsumentów/państw przeznaczenia.

Wizualizacja

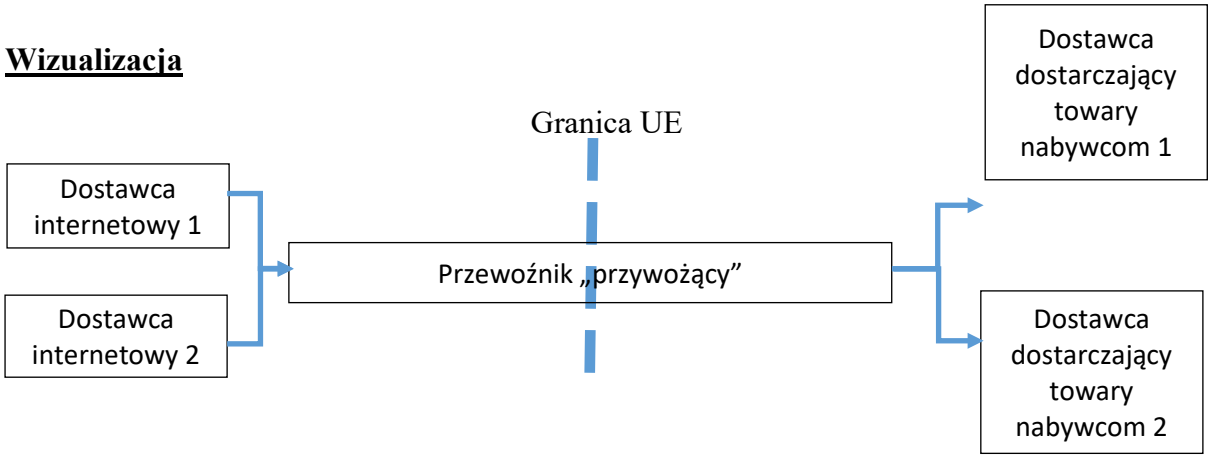

Procedura dokonywania zgłoszenia:

Przewoźnik musi zastosować ***inną*** procedurę dokonywania zgłoszenia dla każdego z dwóch dostawców/operatorów interfejsu elektronicznego.

1. **W odniesieniu do dostawcy 1** (przewoźnik stosuje procedurę IOSS opisaną w przypadku użycia powyżej)
   a. Przewoźnik zgłosi każde z 600 zamówień (i powiązane z nimi jednostki transportowe) w odrębnych zgłoszeniach celnych składanych organom celnym w państwie członkowskim, w którym towary są wprowadzane na terytorium UE.
   b. Informacje te będą obejmowały również ważny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby IOSS dostawcy 1, a także numery identyfikacyjne zamówienia i jednostki transportowej. Numer identyfikacyjny zamówienia powinien zostać wprowadzony w rubryce D. 12 08 000 000; numer identyfikacyjny jednostki transportowej powinien zostać wprowadzony w rubryce D. 12 05 000 000; numer identyfikacyjny IOSS powinien zostać wprowadzony w rubryce D. 13 16 000 000. Każde zgłoszenie musi również spełniać wszystkie wymogi przewidziane dla zgłoszeń celnych zawierających zestaw danych H7.
   c. Organy celne państw członkowskich sprawdzą indywidualne zgłoszenia (powiązane z poszczególnymi zamówieniami).
   d. Organy celne państw członkowskich mogą podjąć decyzję o poddaniu niektórych zamówień/jednostek transportowych kontroli.

2. **W odniesieniu do dostawcy 2 (niekorzystającego z IOSS)** można skorzystać z procedury uregulowań szczególnych

a. Przewoźnik zgłosi poszczególne zamówienia (i powiązane z nimi jednostki transportowe) w odrębnych zgłoszeniach celnych składanych organom celnym, korzystając z zestawu danych H7.

b. W zgłoszeniach tych należy zamieścić numer identyfikacyjny zamówienia (jeżeli jest dostępny) i numer identyfikacyjny jednostki transportowej. Numer identyfikacyjny zamówienia powinien zostać wprowadzony w rubryce D. 12 08 000 000; numer identyfikacyjny jednostki transportowej powinien zostać wprowadzony w rubryce D. 12 05 000 000.

c. Organy celne państw członkowskich sprawdzą indywidualne zgłoszenia (powiązane z poszczególnymi zamówieniami).

d. Organy celne państw członkowskich mogą podjąć decyzję o poddaniu niektórych zamówień/jednostek transportowych kontroli.

e. W przypadku przesyłek o niskiej wartości, które mają zostać dostarczone w państwie członkowskim wprowadzenia, odprawę celną mogą przeprowadzić organy celne w państwie członkowskim wprowadzenia. W przypadku przesyłek o niskiej wartości, które mają zostać dostarczone w innym państwie członkowskim, przeprowadzenie procedury tranzytu jest obowiązkowe, ponieważ wspomniane przesyłki mogą ostatecznie przejść odprawę celną wyłącznie w państwie przeznaczenia.

f. Przesyłka o niskiej wartości zostanie przetransportowana do państwa przeznaczenia w ramach procedury tranzytu zewnętrznego.

g. Przesyłka o niskiej wartości zostanie poddana odprawie celnej w państwie przeznaczenia zgodnie z procedurą obowiązującą w tym państwie.

h. Należy VAT zostanie zapłacony w państwie przeznaczenia.

3. Wszelkie zamówienia i jednostki transportowe, które organy celne wybrały do kontroli, zostaną zatrzymane w pomieszczeniach przewoźnika do czasu zakończenia kontroli.

4. Po zakończeniu kontroli i po przeprowadzeniu odprawy celnej zamówień z pomyślnym wynikiem przewoźnik może przystąpić do dostarczania zamówień i jednostek transportowych.

Ze względów logistycznych podziału jednostek transportowych na towary objęte i nieobjęte IOSS można dokonać już w państwie eksportu. Alternatywnie dopuszcza się również możliwość objęcia wszystkich towarów (zarówno objętych, jak i nieobjętych procedurą IOSS), które nie są przeznaczone do doręczenia w państwie członkowskim pierwszego wprowadzenia, procedurą tranzytu zewnętrznego i zgłoszenia ich do dopuszczenia do obrotu w urzędzie celnym państwa członkowskiego ich miejsca przeznaczenia.